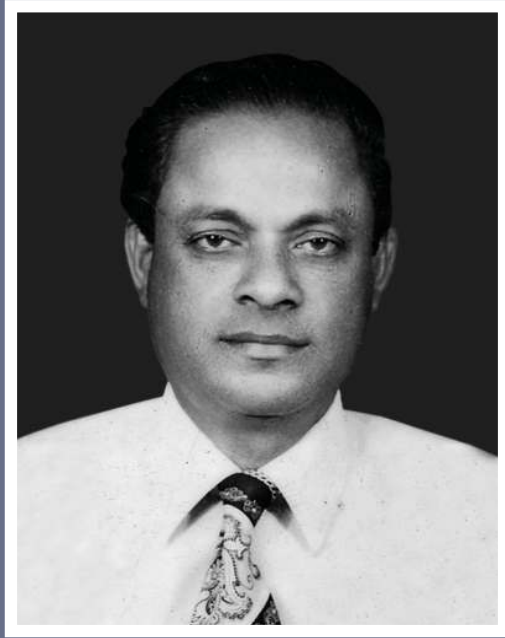

In Loving Memory of

LATE PROF A.SATHASIVAM D.PHIL (OXON)

பேராசிரியர் கலாநிதி சதாசிவம் அவர்களின்
நினைவுமலர்

1.7 1988

உ
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம்,

அராலியைப் பிறப்பிடமாகவும்

கொழும்பு,

வெள்ளவத்தையை வதிவிடமாகவும் கொண்டு,

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின்

தமிழ்ப் பேராசிரியர்

அமரர் கலாநிதி ஆறுமுகம் சதாசிவம்

அவர்களின்

நினைவு மலர்

31.07.1988

சமர்ப்பணம்

உயர்வான வாழ்க்கையை எமக்குத் தந்து
உச்ச முயற்சியுடன் எல்லோர்க்காகவும் வாழ்ந்து
கண்கண இமை காப்பது போல் எம்மைக் காத்து
கடமை கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பவை காட்டி
வாழ்வின் நெறிமுறையைச் சீராய் விளக்கி
உறவுகள் எல்லாம் முறைப்படி பேணி
உலக நியதியை உயிராய் மதித்து
இலகிதமாய் செத்தமிழ் ஆய்ந்து
மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ்ந்து
விண்ணில் இறையுடன் வாமும்
எங்கள் தலைவனின் பாதல்களுக்கு
இந்நூல் சமர்ப்பணம்

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்

பேராசிரியர் ஆ.சதாசிவம்

Prof. A. Sathasivam

M.A. (Cey) D.PHIL (OXON)
PANDIT (MADURAI)

தோற்றம்
BIRTH
15.02.1926

மறைவு
DEATH
01.07.1988

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறைப்

பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம்

மெய்க்கீர்த்திப் பனுலல்

வெண்பா

ஆண்டு விபவவாம் ஆனி யபரத்தப்
பூண்ட துதியையேர் வெள்ளியில் - நீண்டபுகழ்ப்
பேராரும் ஆசான் சதாசிவம் நற் பேறுற்றான்
சீரார் சிவபதமே சேர்ந்து.

ஆசிரியப்பா

முத்தும் மனியும் மொய்த்திடு வராலும்
நித்தம் கொழிக்கக் கத்திடும் கடல்பொர
ஆரா தொவிக்கும் அலாபியம் பதிதனில்
சீரார் குலநெறி சிவநெறி தழைத்திடும்
வற்றிடும் வழக்கியாறு வந்தனை நாளில்
எற்றிடும் அலைக்கரத்தால் ஏந்திடுங் கடல்போல்
உற்றார் உறவினர் உவந்தனை பண்பினள்
தந்தை ஆறுமுகம் தவப்பயன் முற்றச்
சிந்தை குளிரத்தாய் பார்வதி துட்டிய
சதாவென் நேத்திடும் சதாசிவ நாம!
சைவமுந் தமிழும் தாம்பெறு பேறாய்
ஐவகை இலக்கணம் அளமவுறக் கற்று
உய்வகை உணர்ந்தனை, உயர்ந்தது தமிழும்
பண்டிதப் பட்டம் பாடறிந்து பெற்று

என்டிசை போற்றிடும் நுண்மான் நுழைபுலப்
 பல்கலைக் கழகக் கலைமானிச் சிறப்பும்
 மேல்கலை நிதியாம் கலாநிதிப் பட்டமும்
 அகவை மூப்பதுள் அமைவுறப் பெற்று
 இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறை
 இலங்கு நூற்கலை துலங்குபே ராசானாய்க்
 கலக்கம் தெளிவிக்கும் கலங்கரை யாயினன்,
 மொழியியற் றுறையை ஒளிபெற ஆய்ந்தே
 வினைச்சொல் அமைப்பை விளக்கி வைத்தனன்,
 நினைவாய்க் கலாநிதிப் பட்டமும் புனைந்தனரே
 அமர ஆய்வென அமெரிக்க நாட்டினில்
 இமயங் கடந்த சுமேரிய மொழியும்
 அமையும் திராவிடமொழியாம் என்றே
 நிறுவிய ஆய்வினை நிலைக்கச் செய்தனன்,
 ஆங்கில நாட்டுப்பே ராசான் 'பறோ' முதல்
 வீங்குநீர் வையத்து விளங்குபே ராசிரியர்
 பாங்காய்ப் பாராட்டிப் பட்டமுந் தந்துநின்றார்.

அதான்று.

கொடுங்கடல் கொண்ட குமறிக்கண்ட
 நெடுங்கடல் ஆய்வில் நீந்தித் திளைத்துத்
 தொடுகடல் உலகில் நெடும்புகழ் பெற்றனன்,
 வித்தக ஆய்வினை விரும்பி யாற்றினும்
 அத்தகு ஆய்வினை எழுதும் முறைக்கோர்
 விழுமிய கட்டுரை வெளியிட்டு வைத்தனன்,
 கவிதை கற்றுக் காக்குமக் காலலனாய்ப்
 பழைமையும் புதுமையும் பாங்காய் யிளரிக்
 காய்தல் உவத்தல் கருத்திற் கொள்ளாது
 ஆழ முத்தெடுத்துப் பேழையில் தந்தாங்கு

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியத் தன்னைச்
 சாகித்திய மண்டலச் சாதனை ஈதென
 நல்வறி புலவர் நவிலத் தொகுத்தனை
 வழங்கு தமிழ்ச்சொல் வளமாய்க் கொண்டு
 துளங்கு தமிழ் வழக்கு அகராதி தொகுத்தனை
 முட்டிலா மொழியும் முடிவில் சைவமும்
 எட்டுத் திசையிலும் எட்டியே பொலிக்க
 மட்டிலுமா நாடுகளில் மாண்புறப் பொலிந்தனை,
 கட்டுரை வரவாறு கணக்கில் ஆராய்ந்து
 விட்டுவிட்டுச் சென்றனை, விண்ணவர் அழைக்கத்
 தொட்டவுன் பணியைத் தொடர ஆளுண்டோ!
 இட்டமுடன் மாணாக்கர் ஈண்டு ஏக்குற
 இயிழ்கடல் உலகின இழப்பிது பெரிதெனத்
 தமிழறி நெஞ்சங்கள் தாங்கொணாத் துயருற
 மனையறங் காத்த தவத்திரு ஞானேஸ்வரி
 வினையின் விளைவிது விதியெனக் கலங்கத்
 தந்தை மகற்கு ஆற்றிடு நன்றிகள்
 எந்தை செய்தார் இன்றெங் குற் றாரென
 வீதிகள் சமைக்கும் வித்தகப் பொறிஞன்
 மதியழகன் வழியறி யான்கதி கலங்க
 மருத்துவக் கல்லூரி மாணாக்கி சூந்தவி
 மருத்தியல் அறிவு முற்றினோய் மாற்றிடத்
 தரித்திராதே மார்படைத்து மரிப்ப ரோவெனப்
 பண்டுபோற் பிறந்தகம் கண்டுமீள் வரெனப்
 பங்கலைக் கழகப் பாவை பூங்கோதை
 இந்துக் கல்லூரியில் முந்துகலை பயிலும்
 அன்பின் இளவல் அன்பழகன் மக்களிவர்
 துன்பின் எல்லைத் துயரில் ஆவலுற
 நல்லாள் சகோதரி சொல்லி அறற்றிட
 உற்றார் உறவினர் உள்ளம் ஏங்கிடப்

பண்பினைப் போற்றிடு நண்பர் கவன்றிடப்
 'பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலகம்' என்றே
 புண்பட்ட நெஞ்சராய்ப் புலவர் புகன்றிடத்
 'தோன்றிற் புகழொடு தோன்றிய பேராசான்'
 'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தனை' காணெனத்
 தெய்வத்துள் வைத்து அனைவரும் ஏத்திடப்
 பிறந்தவர் இறப்பதும் இறந்தவர் பிறப்பதும்
 அறங்கூ றுலகறிந்த உண்மையாதவின்
 உழைப்பினால் உயர்ந்து உத்தமப்பே ராசனாய்
 அறவழி நின்று அரும்பணி ஆற்றில்
 அழியாப் புகழுடம்பை எளிதாய் நிறுத்தினை
 நின்பெயர் என்றும் நிலவிடும் இவ்வுலகில்
 வழிவழி யுன்புகழ் வளர்ந்திடும் மனைவபோல்
 இனியே.

கழிவது கண்டு கவலைகள் ஒழியின்
 இழப்பினை இகழ்ந்து இன்னங்கள் மறந்து
 அறவழி அவர்பணி தொடர்மின்.....
 வளமுடன் தமிழுலகம் வளர்ந்திடும் பெரிதே.

வெண்பா

பொங்குபுளவ் மாவலிசூழ் பூம்பொழிற்பே ராதனை
 தங்குமணம் வீசத் தமிழ்த்துறையில் - இங்கிதமாய்ச்
 செந்தமி ழாய்ந்த சதாசிவப் பேராசான்
 நந்தா விளக்கே நமக்கு

த.கனகரத்தினம்

சங்கப் புலவர்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

பேராதரவளித்துப் பெருமையுறக் கல்வி தந்த
 பேராசிரியப் பெருந் தகைக்கு - நேராக
 நானிக் கவிதைகளை நவீனரே தூயர் தீர்ப்பென்
 நானிலத்திலே நிலைக்க நீடு.

ஓராதவனை இழந்தோம் நாம்

சங்கத் தமிழினிமை சகத்தினர் புரியவெளச்
 சந்தமுஞ் சங்கை கொண்டுவந்தவராம் - சுந்தரனார்
 ஆறுமுகம் பெற்ற மைந்தர் ஆசான் சதாசிவனார்
 பாருவக்க என்றும் பரிந்து.

பரிந்துலகம் போற்றப் பாங்காய்த் தலைநகரில்
 இருந்துவந்தார் இன்பமுடன் இச்சகத்தில் - திருத்த
 தமிழ்த் துறையின் தலைமைப் பீடமுவந்திடவே
 தலைவ ரெனத் தகைமை பூண்டு.

சிந்தனை முகத்திற் நேக்கி செயற்றிறம் அடியிற் நேக்கி
 உத்திடும் உயர்ந்த நோக்கை உளத்தினில் உரமாய்த் தேக்கி
 நிந்தனை இல்லா மேலோன் நிலவுல கிதளில் வாழ்ந்தார்
 எந்தனைப் போன்றோருய்ய ஊக்கிய உறுதியான.

தன்னுள் பெருக்குதற்குத் தான் பிரிது ஊன் உண்பான்
 எங்ஙனம் ஆளும் அருள் என்ன - எங்கோமான்
 தங்கு புகழ் கொண்டார் தாமுண்ணார் ஊன்உணவு
 பொங்கு புகழ் கொண்டார் போந்து.

புகைத்தலுங் காணார் என்றும் போதையுங்காணார் வாழ்வில்
 புகைத்தலுங் காணார் என்றும் பார்த்திபராக வாழ்ந்தார்
 திகைத்திடத் தமிழணங்கு திறனின்றித் தியங்கிறிக்
 சிகைதனில் மகுடஞ் சூடத் தெவ்வுல கேகிளாரே

மேய நோய் காணார் மேழிலிபி லெஞ்சூன்றும்
ஆய மருந்துன்னாத ஆனந்தராம் - தூய
தேவா மிருதமுன்னாத தேவருலகனைந்தார்
சேயாளன்ச் சிந்தை செய்த சேய்.

6

காயமே பொய்யாமிந்தத் தாரணி வாழ்க்கை பொய்யாம்
மாயமாம் உலக வாழ்வு மயக்கமாம் எனவு ணர்ந்தார்
தீயன தவிர்த்து வாழ்ந்தார் தீமன மறுத்துவாழ்ந்தார்
வேயன தோளான் பங்கன் மலர்ப்பதத் துய்த்தார் இன்றே.

7

சமயக் காப்பாளனாக தில்லி னந்ரோபி சென்றார்
தமிழினைப் பேண வென்றே பலமகா நாடுசென்றார்
இமயமாய்ப் புகழைத்தேக்கி இசைந்து வானாடுசென்றார்
இவரைப் போலொரு மகவை இனிநாமும் காண்ப - தெப்போ 8

தமிழிலிற் றணியாத் தாகத் தாங்கிட்ட உளத்தராக
நாஹுடன் பிறந்தான் காணத் தமிழனாய் யாழூர்சென்றார்
தாம் வரும் நாளுரைத்து நலமுடன் சென்ற தூயோன்
தாம் வாரார் என்று யார் தான் துணிவுடன் உரைக்க வல்லார். 9

மாளிகை வாழ்வு நீத்து மாதவர் வாழ்வு நீத்தார்
மாமலர்க்குழலார் ஞான ஈஸ்வரி மயங்கக் காணார்
தூமலர் முகத்தார் குந் தவைகோதை சிறப்புக்காணார்
தூயநற் புதல்வர் நங்கள் தூமண வாழ்வுக்காணார் 10

வரை மேரு சாய்ந்த தொத்தார் வந்துற்ற கூற்றுவளாவ்
கரை கடந்த கடல் வெள்ளத் துன்பமது உளத்தேயேற
உரை கடந்த உள்ளத்தார் ணனமயராய் நடமாட
புரைத் துயரை மனைக் களித்துப் புகழுடம்பு பூண்டனரே. 11

ஐயகோ என்றே இன்று அரற்றினள் தமிழின் அன்னை
பொய்யதோ அறிந்தாளென்று அரற்றினள் சைவத்தாயும்
வெய்யது கொடிது கூற்று விளங் கிடாத்தன்மைத் தென்ன
றெய்யது தெருப்புற்றன்ன னைந்தனர் - நேய மாந்தர். 12

சைவமேயொரு கண்ணாகத் தமிழது மறுகண்ணாக
சைவமாய் வாழ்ந்து மேலாம் சாயுச்சிய பதவிகொண்டார்
ஐயகோ என்செய் வோமென் றேங்கிட வையமாது
மெய்யது பொய்யென் றென்றே மேலுல கேகினாரே. 13

பேராதனைக் கழகம் பேரரசனை இழக்க
பெருந்துணையைப் பேணும் இல்விழக்க - விரும்பி
ஒராதர் யாவருள் உத்தமனார் தம்பிரிவை
ஒ ராதவனை இழந்தோம் நாம். 14

ஆர்த்தனை ஐந்துபி ஆர்த்தனர் அமரர்
புமலர் தூவியே புனிதரை எற்றனர்
பார்த்திருந்தோ ரெவரும் பாரினிற் கதறினர்
தேர்த்திடு தமிழரசான் சேர்ந்தனர் - சுவர்க்கம் 15

- சந்தனா நல்லலிங்கம்.

பேராசிரியர் ஆசதாசிவம் அவர்கள் தொகுத்து வெளியிட்ட.

“ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்”

என்னும் நூலுக்குப் புலவர் பாண்டியனார் வழங்கிய
சிறப்புப் பாயிரம்.

தேர்ச்சயாச் சீர்ப்பா

ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் வகையும்
பலபொருள் குறித்த வொருசொல் வகையுமென்
நிருவகைப் பட்ட திரிசொற் கிளவி
செய்யுட் சொல்லெனச் செந்தமிழ் மொழிநூல்

05. பழந்தொல் காப்பியன் பணித்தது நோக்கா
திறந்த மதியினோ டெழுந்தது கூறுவார்
எல்லா மொழியினு மெளிமையு மருளமயங்
கல்லார்க் கல்லது வல்லார்க் கில்லென
நல்ல ரெல்லாம் நவில்வது கேளார்
10. ஆங்கில மொழிச்சொல் லாக்க மின்றும்
யாங்கணும் பயிலா விலத்தின் மொழிச்சொல்லும்
அச்சொல் லடியு மாதலை நினையார்
திரிசொ லின்றேற் புதுச்சொல் லாக்கம்
புரித லரிதெனப் புலங்கொள லில்லார்
15. மொழிவளங் காட்டுஞ் சொல்வன மெல்லாம்
ஆழியாது காப்ப தழகிய செய்யு
ளவ்வ தில்லையென் றறிதனு மறியார்
வழங்குச் சொல்லே கவைச்சொல் லல்ல
தெழுத்துச் சொல்லென வில்லையென் றுளறி
20. மொழியின் மரபு முதியோர் மரபும்
ஆழியக் கொள்ளுசொல் லாக்கஞ் செய்யும்
புல்லறி வாளர் போயிப் படைப்பினர்
நல்லறி வாளரை நகைசெய் தென்னுவார்
இழிவுடைக் கம்மு யிழிவுடை வழக்குமே

25. பொருளெனக் கொண்டு புனையுரை வரைவார்
புவன்வழிச் செல்லும் பொதுவியன் மக்கள்
பவர்வழிச் செல்லும் பாள்மையுடையோர்
களைதுளி பொழிந்துழிக் காளான் போலப்
புனைபெயர் கொண்டு போந்தவிற் நாளில்

30. ஆன்னை மொழியி னயர்வு பொறாது
முன்னைய மரபும் பின்னை யாக்கமும்
ஒருங்குடன் பேணி யுயர்வு காப்ப
வெழுந்த புலமம் பெழுத்திய லாளருள்
தொழுந்தகை யிறைவன் றாய வருளால்

35. மரபுவழி திறம்பாப் புலவர் மான்பு
நிலைபெறு மாறு மவர்வாய் நிகழ்த்துஞ்
சொல்லும் பொருளு மோனையுஞ் சொரியும்
பல்வைய நயமும் பாங்குறு முணர்வும்
மல்குறப் பின்னர் வாயுந் தமர்க்கு
நல்விருந் தாக நண்ணுதல் காட்டு
மெடுத்துக் காட்டென விலங்கு மாற்றார்
நெடுத்துக் பாச்சில தொகுத்து விளக்கி
யீழத் தரசர் காலமொ டியைய
வீழ்த்துப் பூதந் தேவன் முதலா

45. வீழத் தெழுந்த புலவர் திறங்குறித்
தீழத் துத்தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்
எத்தொகை றாலொன் றியற்றின னம்ம
தனைக்கிணை யில்வாத் தண்டமிழ் மரபு
வளப்பொடு நிலவும் வகைபுரி நல்வோன்

50. றொல்குட விலங்கையிற் றோற்றி நிறுவும்
பல்கலைக் கழகச் சொல்வவர் தம்முள்
வரால்கள் வயல்வள மருவு
மராவிச் சதாசிவ மெனும்பெய ரவனே

தமிழ் இலக்கிய மன்ற காப்பாளரின் செய்தி

கல்வியுலகிற்கு அரும்பணியாற்றித் தளக்கென ஒரு தனியான மதிப்பைத் தமிழ் மக்களிடம் பெற்றிருந்தவர் பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள், இவர் இன்று எம் மத்தியில் இல்லை.

கொழும்பு மாநகரில் கல்விப்பணி செய்துவரும் புனித ஜோசப் கல்லூரியின் இவ்வருடத்திற்கான தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் முத்தமிழ் விழாவில் பேராசிரியர் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தார்கள். அன்று அவர் வழங்கிய அரிய கருத்துக்கள் அங்கு நின்று பெற்றோர், ஆசிரிய மாணவர் மத்தியில் சிறந்த பாராட்டையும் மதிப்பையும் பெற்றிருந்தது. அவர் ஆற்றிய உரையானது இன்னும் எம்மனதில் பசுமையாக இருக்கின்றது. பெஸ்கி, தனிநாயகம் அடிகளார் போன்ற மதகுருமார் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அளித்த பங்களிப்புப் பற்றி வெகு சிறப்பாக நயம்பட எடுத்துரைத்தார். தமிழ் மொழி அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் எழுதப்பட்ட ஞானப்பள்ளு என்ற நூலை அழிந்து போகவிடாமல் மறுபதிப்புச் செய்து கொண்ட பெருமை பேராசிரியரையே சாரும். இந்நூலின் பூரண விளக்கத்தை அவர் அன்றைய விழாவிலே மிகவும் தெளிவாக விளக்கத் தவறவில்லை. இறுதியாக அவர் கூறிய கூற்று இன்றும் உலகளாவிய ரீதியில் பரந்து விரிவடைந்து செல்கின்றதோ அன்று அதனுடைய தனித்துவம், தன்மை என்பவற்றில் இருந்து விடுபட்டு மொழி மழுங்கி விடும் சாத்தியம் உண்டு. அந்தவகையில் வெகு விரைவாக உலகளாவிய ரீதியில் வியாபித்துவரும் தமிழ் மொழியை நாம் செந்தமிழாக எழுத்திலேயேயாவது அமைத்துக் கொள்ளப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

அன்றைய நிகழ்ச்சி பேராசிரியர் அவர்களின் இறுதி நிகழ்ச்சியாக அமையும் என்று யாரும் கற்பனையிலும் நினைத்திருக்கவில்லை. ஆண்டவன் ஏனோதான் நல்லவர்களை விரைவில் அழைத்துக் கொள்கின்றாரோ? அந்த நல்லவர்களில் ஒருவராக பேராசிரியரும் ஆகிவிட்டார். அவரின் இறுதி நிகழ்ச்சி எமது கல்லூரிக்குக் கிடைத்தமை எமக்குக் கிடைத்த பெரும் பாக்கியமே.

அன்னாரின் இழப்பு எமக்கு மட்டுமல்ல தமிழ் உலகிற்கே ஏற்பட்ட ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பாகும். அன்னாரின் பிரிவினைத் தாங்க முடியாதிருக்கும் அவரது குடும்பத்தினரோடு நாமும் பங்கு கொள்வதோடு அவருடைய ஆத்மா சாந்தியடைய ஆண்டவனை வேண்டுகின்றோம்.

N.J.R. ஜெயநாதன்

தமிழ் இலக்கிய மாணவர் மன்றம்

புனித ஜோசப் கல்லூரி

கொழும்பு - 10

உய்ப்பித்த உத்தமன்

துரை சிவலிங்கம், பேராதனை.

ஈழத் தாயே - உன்
இளைய புதல்வி
அராலி தெற்கு
அன்னையே -நீ
சன்றெடுத்த - என்
இதய தெய்வம் - பேர்
ஆசிரியன்
பெரியவர் சதா சிவ (ம்)
பதமடைந்தமைக்கு
பாடலினால்
அஞ்சலித்தேன்

சதா
உன்
பெயர்
சொல்ல
ஆசைப்
படுகின்றேன்
பிதா!
முதுமைப் பேராசிரியனே
நிச்சயம் இந்த
"முதுமை"
உன்பெயர்க்குத்தான்
உன் முயற்சிக்கல்ல
ஏனோ?

எங்கள் உருவத்தில் போவது
உங்கள் இளமை எண்ணங்கள்
நீ
புதுமை பேராசிரியன்

தினமும்
திருமுறைகள் - பல
முறைகள்
மொழிகின்றேன்
சமய குரவரே!
சைவப் புலவரே!
யார் பாடினீர்
யானறிபென்
ஏனெனில்
நீ பாடித்தான்
நான்பாடுகின்றேன்
நீயும்
எனக்கோர்
அடுத்த
சைவப் புலவரே

உன்னை
நான்
எட்டிப் பார்த்ததில்
ஏற்றம் தான்
அடைந்தேன்
நீ
எம்மை
விட்டுப் போனதனால்
நாம்
வாட்டம்தான்
அடைகின்றோம்
வீழ்ச்சியல்ல

நீ நடந்த பாதையை
நான் பார்க்கின்றேன்
நெஞ்சம் ஒருகணம்
நிற்கின்றது
எத்தனை மொழி
அதனால் எனக்குகந்தது
எத்தனை வழி
என் பார்வை
உன் வழி
காலன் கொண்டான்
கவிஞனை பழி - என்
காவத்தால் அழியாதது
இந்த அஞ்சலி

நிச்சயம்
நீ
தீர்க்க தரிசிதான்
இன்றேல்
இந்நாட்டின்
வன்முறைகள் ஓர்
வல்வரசால்
வருக்கப்படுமென
எப்படித்தான் முன்னமே
வகுத்தாயோ?

ஆடும்
உங்கள்
இவ்வத்திலும் சரி
எங்கள்
உள்ளத்திலும் சரி
உந்தன்
படத்தை நிரப்ப
பல்லாயிரம்
பேருண்டு
ஆனால்
உந்தன்
இடத்தை
நிரப்பத்தான்
யா..... ர்?

காலனே நீ
காவத்தால் அழியாத
உண்மையானால்
என்
கைகளால் உன்னை
கூப்புகின்றேன்
எங்கள்
தெய்வத்தை
கவிஞனை
அறிஞனை
ஆசானை
குடும்பத்தலைவனை
கொடுத்து விடு
மீண்டும் எனக்கு
இன்றேல்
நானே
உன்மீது
போர் தொடுக்க
அங்கே வரக்கூடும்.

நான்

அவளர

காணமுடியாத

கடை இடை

கண் மாணாக்கனன்று

முதன் மாணாக்கன்

முற்றுமே அவளர

மொழிந்தவன்

தற்போது

உம்மிடம்

மொழிகின்றேன்

கொடுத்து விடு

குடும்பத் தலைவனை

பண்டிதரே

பவபேர்

பருவத்தை

நிரைக்கலாம்

உந்தன்

உருவத்தை

நிரைக்கத்தான்

நிலையில்லை

வெள்ளியன்று உன்

வாழ்த்து

பள்ளி கொண்டது

பாடமென

சொல்லியது போல்

செயற்படுவேன்

“இல்லத்தாவ்

செய்கையிலே

இமயம் போல்

உயர்” என்றாய்

உள்ளத்தான்

உன்

உவகை

எனை

என்றும்

கரை சேர்க்க

பிராந்தித்தேன்

பிதாவே

பேராசிரியரே

உந்தன்

பிராணன்

சாந்தி யுற

சாய்க்கின்றேன்

சிரகதனை.

உம்மைப்போல பிறக்க வேண்டும் எல்லோரும்

ஊக்கத்துடன் வளர வேண்டும் எல்லோரும்

உண்மையுடன் நடக்க வேண்டும் எல்லோரும்

ஊறிய வாழ்த்த வேண்டும் எல்லோரும்

உமதுயர்வு உயர் வேண்டும் இந்நாடு

உம்புகழ் பாட வேண்டும் எந்நாளும்

உம்போன்று இன்னொருவர் பிறக்க வேண்டும்

உம்போன்று சேவைகள் செய்ய வேண்டும்

உயர்வாக இந்நாடு வளர வேண்டும்

உறுதுணை எமக்கென்றும் நீதானே.

நினைவிலே நிற்கும்

பேராசிரியர்

பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை,

தமிழ்த்துறைத் தலைவர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்களோடு எனக்கு 39 ஆண்டுகள் தொடர்பு உண்டு. நான் தமிழ் சிறப்பக்கலை மாணவனாக இருந்தபோது கலாநிதி ஆ. சதாசிவம் ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து பேராதனைக்குத் திரும்பினார். அவர் பேராசிரியர் “பறோ” என்ற திராவிட மொழியியல் வல்லுநரிடம் ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகளைப் பயின்றிருந்தார். பேராதனையிலிருந்த ஒரே இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ்த்துறையிலும் பெரிய சலசலப்பை ஏற்படுத்தினார். மொழியியல் ஆய்வுத்துறையின் முக்கியத்துவத்தைப் பலர் மனதிலும் பதித்தார். சர்வதேச ஆய்வுக் கருத்தரங்குகள் பலவற்றிலே பங்குபற்றினார். பேராசிரியர் சதாசிவம் ஏற்படுத்திய தாக்கம் தமிழ்த்துறை, சங்கதத்துறை, சிங்களத்துறை ஆகியவற்றிலிருந்து பலர் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுக்கு ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்திலே பேராசிரியர் பரோவைத் தேடிப்போக வழியமைத்தது. தமிழ்த் துறையிலிருந்து நானும் பேராசிரியர் பூலோகசிங்கமும் பரோவின் மாணவர்களானோம்.

பேராசிரியர் சதாசிவம் பல்கலைக்கழகம் புகுவதற்கு முன் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பண்டிதராகிவிட்டார். பண்டிதர் பயிற்சி அவருடைய ஆளுமையிலே பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. பழமையிலும் சமய இலக்கியங்களிலும் அவருக்கு ஆழமான பற்று இருந்தது. சைவத்துக்கும் சைவசித்தாந்தத்துக்கும் நெருக்கடி ஏற்பட்டபோதெல்லாம் அவர் குரல் கொடுக்கத் தயங்கியதில்லை. அறுபதுகளிலே தமிழ் அறிஞர்கள், கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் என்போர் இக்காலத் தமிழ் எழுத்திலே மரபு எந்த அளவுக்குப் பேணப்பட வேண்டுமென்பதை விவாதிப்பொருளாக்கியபோது

பழைய மரபு பேணப்படவேண்டுமென்ற கட்சிக்குப் பேராசிரியரே தலைமை தாங்கினார்.

பௌத்த நாகரிகம் என்று ஒரு பாடம் பல்கலைக்கழகத்திலே இடம்பெற்றிருப்பதால், இத்து நாகரிகம் என்றும் ஒரு பாடம் பயிற்றப்பட வேண்டும் என்ற நிலையை இலங்கை அரசு அக்கால உடுப்பிட்டிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான திரு.மு.சிவசிதம்பரம் முயற்சியால் எடுத்தது. பேராசிரியர்கள் : செல்வநாயகம், கைலாசநாதக் குருக்கள் என்போர் பாடநெறியைத் தயாரித்து, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திடம் அனுமதிபெற்றனர். அந்தப் பாடநெறியைக் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திலே முதன் முதலிலே செயல்படுத்திய செயல்வீரர் பேராசிரியரே.

பேராசிரியருடைய வெளியீடுகளிலே சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது ஈழத்துக் கவிதைக் களஞ்சியமாகும். சாகித்திய மண்டலத்தின் சார்பிலே பேராசிரியரை தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த இந் நூல் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றாய்வாளர்களுக்கு உதவக்கூடிய நூலாகும். பேராசிரியர் பதிப்பித்த நூல்களிலே ஞானப்பள்ளி ஈழநாட்டின் மிகப்பழைய பள்ளுப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றாகவும் கத்தோலிக்க மத்தொடப்பு உடயதாகவும் விளங்குகின்றது.

பேராசிரியருடைய ஆய்வு முயற்சிகளிலே இரண்டு சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இலங்கைத் தமிழ்க் கிளை மொழியின் அகராதியைத் தயாரிப்பதிலே அவர் சில ஆண்டுகள் ஈடுபட்டிருந்தார். அவருடைய வாழ்க்கைப்பணி என்று கூறத்தக்கது அவருடைய கமேரிய மொழியாராய்ச்சியாகும். இடையிலே சில ஆண்டுகள் தவிர 23 ஆண்டுகளாக அவர் இப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார். மொசுபட்டேமியா, பிலோன், அல்ஜீரியா, ஈராக் என்று பல்வேறு பெயர்களை வெவ்வேறு காலங்களிலே தாங்கும் நாடு கமேரியமொழி வழங்கிய நாடாக ஒரு காலத்தில் இருந்தது. கமேரியர்கள் யார் என்பதிலே பலத்த கருத்துவேறுபாடு காணப்படுகிறது. யூதர்களின் முன்னோரே கமேரியர் என்ற கருத்து ஓரளவு

செல்வாக்குள்ளது. சுமேரிய மொழி ஆதித்தமிழ் அல்லது திராவிடம் என்று நிரூபித்து தமிழர்களின் தொல்பண்பாட்டு வரலாற்றுச் சிறப்பை உலகம் அறியச் செய்யவேண்டுமென்பதே பேராசிரியரின் உயிர்மூச்சு எனலாம்.

பேராசிரியர் பேராதனையிலே 1952லே விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்ற போதும் 1965இல் கொழும்பு வளாகத்துக்குத் தமிழ்த்துறைப் பொறுப் பாசிரியராகச் சென்றார். கொழும்பு வளாகம் தனிப் பல்கலைக்கழகமாக மாறியபோது அவர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியராக 1969இல் நியமனிக்கப்பட்டார். தற்காலிக கலைப்பீடாதிபதி முதலாகப் பல முக்கிய பதவிகளை அங்கே வகித்த பேராசிரியர், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை மூடப்பட்டபோது 1982 இல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு மாற்றலாகி வந்தார். களனிப் பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ் விரிவுரைகள் நிகழ்த்தியுள்ள பேராசிரியர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைக்கு வெளிவாரிப் பரீட்சகராக இறுதிவரையிலே பணியாற்றியுள்ளார். மலேசியாப் பல்கலைக்கழகத்திலும் வெளிவாரிப் பரீட்சகராகக் கடன்மயாற்றியுள்ள இவர், தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் பலவற்றின் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் மதிப்பீட்டாளராகவும் விளங்கினார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வளர்ச்சியிலே அதிகம் அக்கறை கொண்டிருந்த பேராசிரியர், அங்கு நடைபெற்ற தமிழ்ப் பேராசிரியர் தேர்வுகளிலே மிகுந்த கவனம் செலுத்தினார். 1975 இலும் 1983இலும் நானே தமிழ்ப் பேராசிரியராக வேண்டுமென உழைத்தார். தனிப்பட்ட முறையிலே நான் அவர் காட்டிய ஆதரவை மறக்கவே முடியாது.

பேராசிரியர் தம்முடைய பிள்ளைகளை முன்னேற்றுவதற்கு எத்தனையோ வகைகளிலே முயன்றார். தம்முடைய பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் பற்றி எவ்வளவோ கனவுகள் கண்டார். கடும் உழைப்பாளியான அவர் பிள்ளைகளை வறுமையிலே தவிக்கவிட்டுச் செல்லவில்லை. பிரிவுத்துயரால் வருந்தும் அவர் குடும்பத்தினர் வெகுவிரைவிலே தேறி அவருடைய விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவார்களாக.

அன்பும் எளிமையும் மிக்க

அறிஞர்

க . இ. க கந்தசாமி,

வொதுச் செயலாளர்-கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

இலங்கைத் தமிழ்ப் பேரறிஞர்களுட் பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்களும் ஒருவர், முன்னைத் தமிழ் மரபின்படி தமிழறிஞர்களிடம் தமிழ்கற்றுப் பண்டிதர்ப் பட்டம் பெற்றவர். பின்னைக் கல்வி மரபின்படி பல்கலைக்கழகங்களிற் தமிழை ஆராய்ந்து சிறந்த கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர். பழமை புதுமை என்னும் இருவகையானும் தமிழிற் பெரும் புலமை பெற்ற தனிச்சிறப்பு பேராசிரியர் அவர்களுக்கு உரியது. அதனாற் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற் தளக்கெனத் தனியிடத்தைப் பெற்றுப் பேராற்றலும் உள்ளவராகப் பேராசிரியர் அவர்கள் விளங்கினார்.

பழமைத் தமிழ் நூல்களையும் புதுமைத் தமிழ் நூல்களையும் துறைபோகக் கற்று நுண்மான் நுழைபுலம் மிக்கு விளங்கிய பேராசிரியர் அவர்கள், கொழும்பு, பேராதனை ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களிலும் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார். இளமை முதல் தமிழ்ப் பற்று உள்ளவராக விளங்கிய பேராசிரியர் அவர்கள் தாம் பெற்ற பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பணியைப் பயன்படுத்திப் பல்கலைக் கழகத்திலும் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியேயும் தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஈடுபட்டார்.

பல்வேறு இடங்களிற் பல சிறந்த சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார். சிறந்த பல கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதினார். பழைய நூல்களைப் பதிப்பித்தார். மொழி ஆராய்ச்சிப் பணியிலும் ஈடுபட்டார். இதற்காகப் பல நாடுகளுக்கும் சென்றார். உலக நாடுகள் பலவற்றில் நடைபெற்ற ஆராய்ச்சி மகாநாடுகளிற் பங்குபற்றி இலங்கைத் தமிழ் மொழி வளத்தையும் இலங்கைத் தமிழறிஞர்களின் பெருமையினையும் உலக நாடுகள் பாராட்டும்படி செய்தார்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடுகள் பலவற்றிற் பங்கு பற்றி சிறந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை வழங்கி அதன் பணிகளுக்கு உதவினர். கடந்த ஆண்டு மலேசியாவில் நிகழ்ந்த உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டில் 'கமேரிய - திராவிட மொழிகளின் ஒலிகள்', 'தமிழ்ச் சொற்பிறப்பு நெறி' என்னும் சிறந்த இரு கட்டுரைகளை வழங்கியும், ஆய்வுக் கருத்தாங்கு களுக்குத் தலைமை வகித்தும் அனைவரதும் பாராட்டைப்பெற்று இலங்கைக்குப் பெருமைப் பெற்றுத் தந்தார்.

பேராசிரியர் அவர்கள் அன்பாகவும் எளிமையாகவும் அனைவரோடும் பழகுவர். சிறந்த பண்பாளர். நடுநின்று எதனையும் நோக்குபவர் தன்னைப் பற்றிய பெருமையை எண்ணாதவர். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்பு எளிதாகவும் கவையாகவும் உரை நிகழ்த்தும் இயல்பினர். புதுமை இலக்கியங்களை நன்கு அறிந்திருந்தா ராயினும் பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கணமரபுகளைப் போற்றிக் காத்து நிலைநிறுத்துவதில் உறுதியான கொள்கையுடையவராய் விளங்கினார். இதேபோல் எல்லாச் சமயங்களையும் நன்கு மதிப்பவராயினும் திருமுறைகளும் சித்தாந்த நூல்களும் உணர்த்தும் சித்தாந்த சமய நெறியைப் போற்றிக் காத்து நிலைநிறுத்துவதிலும் உறுதியான கொள்கையுடையவராக வழிகாட்டினார்.

பேராசிரியர் அவர்கள் கருத்துரைக் கோவை, ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதும் முறை, கமேரியன் ஒரு திராவிடமொழி, ஈழத்துப் பேச்சுத் தமிழ் அகராதி ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் எழுதப்பெற்றதும் கத்தோலிக்க மதச்சார்பானதுமான ஞானப்பள்ளி என்னும் நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இப்பணி பல்வேறு சமயங்களை மதிக்கும் இவரின் உயர் பண்பை உணர்த்துகின்றது. இலங்கை அறிஞர்களின் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகளை ஊக்குவிப்பதற்காக இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தினால் வெளியிடப்பெற்ற 'கலைப்பூங்கா' என்னும் உயரிய தமிழ்ச் சஞ்சிகைக்கு ஆசிரியராகப் பணி ஆற்றினார்.

குமரிக் கண்டம் பற்றிய ஆராய்ச்சியும், கமேரியன் மொழி பற்றிய ஆராய்ச்சியும், பேராசிரியர் அவர்களின் தமிழ்ப்பணிகளுட் சிறந்தனவும் ஆராய்ச்சி ஆற்றவை உணர்த்துவனவும் ஆகும். பண்டைக் காலத்திற் தமிழ் மொழியும் தமிழ் மக்களும் உலகிற் பரந்திருந்தமையை இவ்விரு ஆய்வுகளும் விளங்குதலின் இவை மிகப் பயனுள்ள பணிகள் ஆகும்.

இலங்கையில் ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் காலம் முதல் ஆங்கிலேயர் காலம் வரை வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களின் நூல்களும் பாடல்களும் எடுகளில் இருந்து அழிந்துவிடாமற் காத்தற்காக அவைகளைத் தேடிப் பெற்றுக் காவலாகையாகத் தொகுத்து தகுந்த குறிப்புகளையும் எழுதி ஈழத்துக் கவிதைக் களஞ்சியம் என்னும் பெயரோடு செவ்விய வகையில் இவங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தின் வெளியீடாக வரச் செய்தார்.

இப்பெரும்பணி இவங்கைத் தமிழ் வரலாற்றிற் குறிப்பிடத் தக்கதும் காலத்தால் நிலைத்து நிற்பதும் ஆகும். இவங்கையின் தமிழ் ஆராய்ச்சி அறிஞர்களுக்கு இந்நூல் பெரிதும் உதவுகின்றது. தமிழ்நாற் பதிப்புத்துறையில் வழிகாட்டிகளான ஒருவராக விளங்கிய டாக்டர் உவே சாமிநாதையார் அவர்கள் பதிப்பித்த நூல்களில் எழுதியுள்ள குறிப்புகள் பயனுள்ளனவாக இருத்தல் போல இத்தொகுப்பு நூலிற் பேராசிரியர் அவர்கள் எழுதிய குறிப்புகள் மிகப் பயனுள்ளன ஆகும். பேராசிரியர் தமிழுக்குச் செய்த பெரும் பணிகளுள் இந்நூற் தொகுப்புப் பணி மிக முதன்மையானது.

இவ்வித நூலாக்கப்பணியானது சங்ககாலப் புலவர்களும் கடைச்சங்கத்தை அண்டிய காலத்துப் புலவர்களும் ஆகிய பற்பல புலவர்களுடைய தனிப்பாடல்களையும் நூல்களையும் முற்காலத்துள்ள அரசரும், புலவரும் போன்ற சான்றோர் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு எனத் தொகுத்து வைத்த அரும்பணிபோன்ற தொரு பெரும் பணியாகும். அவ்வாறு அப்பணி முன்னைச் சான்றோரார் செய்யப்பட்டிலதேய் பத்துப் பாட்டு முதலிய அறிவுக்களஞ்சியங்களாய் உள்ள நூல்களும் எங்களுக்கு கிட்டாமல் மறைந்தொழிதல் ஒரு தவையாகும். ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளும் அவைகளை ஆக்கிய புலவர்

விபரங்களும் காலகதியில் மறைந்து வருவதைக்கண்டு மறைந்து விடாமற் பாதுகாத்தலை நோக்கமாகக் கொண்டு இத்தொகுப்பு நூலை ஆக்கித்தந்த கவாறிதி ஆ.சநாசிவம் அவர்களின் இவ்வரும் பெரும்தொண்டு அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்ததொரு பணியாகும். பழங்காலத்தைய எட்டுச் சுவடிகளையும் அச்சேதிக் கிடைக்கப் பெறாமல் மறைந்துள்ள நூல்களையும் பாடல்களையும் திசைதொறும் சென்று பிரயாசப்பட்டுத் துருவித் தேடிப்பெற்று இத்தொகுப்பு நூலை ஆக்கித் தந்த தொண்டின் அருமை பெருமைகள் திரு. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, தட்சிணாத்திய காலறிதி திரு. உ. வே. சாமிநாதையர் போன்றார்களன்றி எம்மனோர்க்கு எளிதிற்புலப்படத்தக்கனவல்ல. தமிழ் பேசும் எல்லாச் சாகியத்தவரும் ஏற்றிப் போற்றத்தக்கவாறு சகல சாகியப்புலமையாளர்களுடைய கவிதைகளும் இந்நூலிற் கோவைப்படுத்தித் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன என முதுதமிழறிஞர் வித்துவான் ந. சுப்பையாப்பிள்ளை அவர்களும்.

‘அன்னை மொழியின் அயர்வு பொறாது
முன்னை மரபும் பின்னை யாக்கமும்
ஒருங்குடன் பேணி யுயர்வு காப்ப
எழுந்த புலமை எழுத்திய லாளருள்
தொழுந்தகை யிறைவன் தூய அருளால்
மரபுவழி திறம்பாப் புலவர் மாண்பு
நிலைபெறு மாறும் அவர்வாய் நிகழ்த்துஞ்
சொல்லும் பொருளும் ஓசையுஞ் சொரியும்
பல்வகை நயமும் பாங்குறு முணர்வும்
மல்குறப் பின்னர் வாமுந் தமர்க்கு
நல்விருத் தாக - - - - -
ஈழத்துப் பூதந் தேவன் முதலா
ஈழந் தெழுந்த புலவர் திறங்குறித்
தீழத் துத்தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்
எனத்தொகை நூலொள் நியற்றின னம்ம
தனக்கிணை யில்லாத் தண்டமிழ் மரபு
வளப்பொடு நிலவும் வகைபுரி நல்லோள்

பல்கலைக் கழகச் சொல்வலர் - - - - -

- - - - - சதாசிவ மெனும்பெய ரவனே'

எனப்பெரும் புலவர் சிவங்கருணாலய பாண்டியனார் அவர்களும் பேராசிரியர் அவர்களைப் பாராட்டியுள்ளனர்.

பேராசிரியர் அவர்கள் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளிற் பங்குபற்றிச் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தித் தமிழ்ச் சங்கப் பணிகளுக்கு நல்லாதரவும் அறிவுரைகளும் வழங்கினார். 'சமேரிய தமிழ் மொழித் தொடர்பு' பற்றி நிகழ்த்திய சிறப்புச் சொற்பொழிவு உலகிற்குப் பயன் தருதற்கு நூலாக விளரவில் வெளியிடும் படி பேராசிரியர் அவர்களைத் தமிழ்ச் சங்கம் பலமுறை கேட்டுக் கொண்டது. கடந்த ஏப்பிரல் மாதம் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நிகழ்ந்த 'தமிழ் தந்த தாதாக்கள்' நூல் வெளியீட்டு விழாவிற் சிறந்த உரை நிகழ்த்தி அனைவரது பாராட்டைப் பெற்றார்.

கடந்த மே மாதம் 28 ஆம் நாள் கொழும்பு புனித யோசேப் கல்லூரித் தமிழ் மாணவர் மன்றக் கலைவிழாவிற் பிரதம அதிதியாகப் பங்குபற்றிக் 'கிறித்தவர்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய பணிகள்' பற்றிச் சிறந்த சொற்பொழிவை நிகழ்த்திக் கல்லூரி அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் ஆகிய அனைவரதும் பாராட்டைப் பெற்றார். இதுவே பேராசிரியர் அவர்கள் பங்குபற்றிய கடைசிச் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாகும்.

பேராசிரியர் அவர்களின் எதிர்பாராத மறைவு இந்நாட்டுக்கும் தமிழுலகிற்கும் ஈடுசெய்ய இயலாத பேரிழப்பாகும். அவரின் உடல் மறைந்ததாயினும் அவரின் அரும்பணிகள் என்றும் நிலைத்து நிற்பன. பேராசிரியர் அவர்கள் தாம் பிறந்து வாழ்ந்த பகுதியில் உயிர் நீத்துள்ளார். இதனைச் சிலர் பெரும் பேறாகக்கருதுவர். பேராசிரியர் மேற்கொண்ட மொழி ஆய்வுப்பணிகளைத் தொடருவதும் அவர் எழுதிய ஆக்கங்களை நூல் வடிவத்தில் வெளிவரச் செய்வதும் அவருக்குச் செய்யும் நன்றிக் கடனும் அவரை மகிழிவிப்பதும் ஆகும்.

வாழ்க அவர் பெயர் !! வளர்க அவர்பணிகள் !!!

மாறாத இன்முகத்தான்

மகத்தான உழைப்பாளி

ஒரு நினைவுக் குறிப்பு

- கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

தமிழ் தெரிந்தோர் மட்டத்தில், அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட மிகப்பெரிய திகர்ச்சம்பவங்களுள் ஒன்று பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்களின் மறைவு ஆகும். அவரது மரணச் செய்தியினைப் பத்திரிகைகளில் பார்த்த பலர் அத்தகவலை நம்பவே மறுத்தனர். 'எத்தனை கறுசுறுப்பான மனிதர்' 'எத்தனை உந்துதல்களுடன் ஓடியுழைக்கும் மனிதர். இவர் மறைந்து விட்டாரா' என்ற எண்ணமே இப்பொழுதும் மேலோங்கி நிற்கின்றது. இது மரணமாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ இடைமறிப்பாக காலமுறிப்பாகவே படுகின்றது.

அவரின் குடும்பத்தினர் எத்தகைய திடீர்ப்பாதிப்புக்குள்ளாகி இருப்பார்கள், பாவம் திருஞானேஸ்வரி அந்தக் குழந்தைகள் அவர்களுக்கு எங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்.

பேராசிரியர் ஆறுமுகம் சதாசிவத்தை வரலாற்றின் ஒரு அங்கமாகக் கொண்டு டீன்டும் நம்பவே முடியாமலிருக்கின்றதே சித்திக்கும் பொழுது அவரது வாழ்க்கையின் இரண்டு பண்புகள் நமது மனதில் மேலோங்கி நிற்கும்.

ஒன்று அவர் ஓர் அயராத உழைப்பாளி என்பது. மற்றது அவர் பாரம்பரியக் கல்வியையும் நவீன ஆராய்ச்சி மரபையும் இணைத்து நின்றவர் என்பது. இந்த இணைப்பின் பாரம்பரியமே மேலாண்மைப்பட்டு நின்றது. அதனை மரபுப் போராட்டத்தில் அவர் எடுத்துக் கொண்ட நினைப்பாடு முதல் கமேரிய மொழி மீட்பாய்வு பற்றிய அவர் கருத்துக்கள் வரை பல விடயங்களிற் களன்கொள்ளலாம். இத்தகைய அறிஞர் தொகை இப்பொழுது பெரிதும் அருகிக் கொண்டு வருகின்றது. பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்களின் கமேரிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் பதிப்பிக்கப்படுவது மிகமிக

அத்தியாவசியமாகும். முதலில் அவற்றைப் பல்கலைக்கழக நூல்நிலையம் போன்ற ஓர் ஆவணக் காப்பகத்தில் பேணுவது அவசியமாகும்.

பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்களின் மொழியறிவின் மிகப் பெரிய சான்றாக அமையப்போவது பேராசிரியர்கள் பறோ எம்னோவினாம் தொகுக்கப்பெற்ற Dravidian Etymological dictionary (திராவிட சொற்பிதிர் வழி அகராதி யில் வரும் முன்னுரைக்குறிப்பாகும். உலகப் பிரசித்தி யடைந்துள்ள இவ்வகராதியின் தொகுப்புக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட தமிழுக்கான பிரதான ஆய்வுச்சான்றுகளில் ஒன்று பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் கவாநிதிப்பட்ட ஆய்வான The structure of the Tamil verb (தமிழ் வினைச் சொல்லின் அமைப்பு ஆகும். Dravidian Etymological dictionary by Burrow & Emmaneau 1960 Introduction P.XXIII) பேர்சிவல் ஆர்டன், ஜூனியன் வின்சன் ஆகியோர் பெயர்களுடன் பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் பெயரும் இடம்பெறுகின்றது. இது ஒரு மகத்தான கணிப்பாகும்.

ஈழத்திலக்கிய வரலாற்றில் பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் பெயர் ஒரு முக்கிய இலக்கிய நிகழ்ச்சி சம்பந்தமாக மறக்கப் படாததாகவே இருக்கும்.

அது மரபுப் போராட்டம் ஆகும். மொழித்தாய்மை பேணப்படுவதன் அவசியத்தை இலக்கண வல்லுநர் என்ற நிலை நின்று அவர் வற்புறுத்தினார். இந்த விவாதம் மரபுத் தாக்கம் பற்றிய வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய ஒன்றாக மேற்கிளம்பியது.

பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் முக்கிய பிரகாரப் பங்களிப்பு ஈழத்து தமிழ் கவிதைக் களஞ்சியம் எனும் தொகுப்பாகும். இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்துக்காக அத்தொகுப்பு பதிப்பிக்கப்பெற்றதாகும். ஈழத்துத் தமிழ் செய்யுட் பாரம்பரியத்தினை விளங்கிக் கொள்ள அத்தொகுப்பு உதவும்.

மரபு பற்றிய விவாதம் நடந்தபொழுது அவரெடுத்த நிலைப் பாட்டுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டினை எடுத்தோருள் முதன்மையாக நின்றவர்களுள் மாணவர்கள் இருவர் இடம்பெற்றனர். விவாதத்தின் “உறைப்” பினை அந்த மாணவர்களுடனான தனிப்பட்ட உறவில் அவர் காட்டிக் கொள்ளவேயில்லை. மிக்க இன்முகத்துடனே பழகுவார்.

1970ப் பின்னர் தமிழகக் கல்வி பற்றிய பல்வேறு செயற் குழுக்களில் அவருடன் பங்கெடுக்கும்வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியிருந்தது. அச்சந்தர்ப்பங்களின் பொழுது அவரின் இன்முக மேன்மையை எப்பொழுதும் கண்டேன்.

பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள் பேராசிரியர்கள் கணபதிப்பிள்ளை, செல்வநாயகம், வித்தியாணந்தன் ஆகியோரின் மாணாக்கராவார். பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் சிறப்பாய்வு மொழித்துறையிலமைந்திருந்தது.

ஆசிரியர் எனும் வகையில் பேராசிரியர் சதாசிவம் பற்றிய நினைவுகள் எப்பொழுதும் ஆர்வம் மிக்க ஓர் ஆசிரியரின் தொடர்புத்துதலின் துடிதூடிப்புக்களை நினைவூட்டுவனவாக இருக்கும். மிகுந்த ஆர்வத்தோடு, தான் சொல்லும் கருத்தை எவரும் தவற விட்டுவிடக் கூடாது என்ற துடிப்புடன் சொல்லிக் கொடுக்கும் பண்பு அவரிடத்துக் காணப்பட்டது.

எந்த ஒரு மாணவனும் தனது ஆசிரியர்களின் ஆளுமைகளை உள்வாங்கியே தனது ஆளுமையை வளர்த்துக் கொள்கின்றான். பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் ஆளுமை அவரது மாணவராகிய நம்மிற் பலரைப் பாதித்துள்ளது. தனது செல்வாக்கைப் பதித்துள்ளது.

அவரின் மறைவு எம்மைக் கவனலயில் ஆழ்த்துகின்றது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் எனது நிலைப்பாடுகள் அவரது நிலைப்பாடுகளிலிருந்து வேறுபட்டனவே. ஆனால் அந்த வேறுபாட்டினை இன்முகத்துடன் செய்யக் கூடியதாகவிருந்தது. தனது மாணவர்களுடன் அவரும் அத்தகைய ஓர் உறவு முறைமையிருந்தது.

பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் நினைவுகள் நீண்டகாலம் நிற்கும், வரலாற்றில் எடுத்துப் பேசப்படும்.

-அவர் மாணவர்களில் ஒருவன் -

தமிழ் உலகுக்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுக்கின்றது !

* பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்

அருமை உடைய செயல் "

- குறள்

அமரர் பேராசிரியர் திரு. ஆ. சதாசிவம் அவர்களின் திடீர் மரணம் தமிழ் உலகிற்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுக்கின்றது. ஒரு நாட்டின் அளவு மானியாக இருப்பவர்கள் அறிஞர்களே. தமிழுக்குப் பல பணிகளை ஆற்றியவர். கடைசியாக தமிழ் மொழியின் தொன்மையையும் செல்வாக்கையும் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்தார். ஆனால் ஆராய்ச்சி வெளிவருமுன் அவர் மறைந்து விட்டார். இது தமிழுலகத்தின் துரதிஷ்டமே.

பேராசிரியர் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு எங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவிப்பதோடு அன்னாரின் ஆன்மா சிவபதத்தில் வீடுபெறு பெறவேண்டிப் பிரார்த்திப்போம்

க- கனகராசா

சமாதான நீதவான்

உரிமையாளர்

மில்க்வைற் சவர்க்கார தொழிலகம்,

யாழ்ப்பாணம்.

மறைந்த பேராசிரியர் சில மனப் பதிவுகள்

கலாநிதி துரை. மனோகரன்

பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்கள் திருவள்ளூர் காலமாகிவிட்டார் என்ற செய்தி அதிர்ச்சியையும், வேதனையையும் ஏற்படுத்தியது. கல்கலப்பாகப் பேசும் கபாலமுள்ள அன்னார், பிறரைக் கவலையில் மூழ்கச் செய்து மறைந்து விட்டமை துன்பத்துக்குரியதே அவரது மறைவு. ஒரு சாதாரண மனிதரின் மறைவு என்று கருதிவிடுவதற்கில்லை. தமிழ் உலகுக்கேற்பட்ட ஓர் அறிஞரின் இழப்பாகவே அளமந்துவிட்டது.

பழந்தமிழ்ப் பயிற்சியும், சைவசித்தாந்த ஈடுபாடும், மொழியியல் ஆய்வு நோக்கும் பேராசிரியரின் தனித்துவத்தை உணர்த்தி நிற்கின்றன. மேலும், அவரது விடாமுயற்சியும் இளகிய இயல்பும் மதிக்கத்தக்கன. முன்னேற்றத்தில் முழு அக்கறை கொண்டவராகவே பேராசிரியர் எப்போதும் விளங்கி வந்துள்ளார்.

பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து இளைப்பாறுவதற்கு இன்னும் ஓரே வருடங்கள் இருந்தன. ஆனால் அதற்கு முன்னதாகவே அவர் இவ்வுலகிலிருந்து இளைப்பாறிவிட்டார். பேராசிரியர் அவர்களது இழப்பினால் வேதனையுற்றிருக்கும் குடும்பத்தினரும், உறவினரும், அன்னாரின் ஆராய்ச்சித் தகவல்களை நூல்வடிவில் வெளிக்கொணர்வதன் மூலம் ஓரளவாயினும் அவரது இழப்பினை ஈடுசெய்வார்கள் என எதிர்பார்க்கலாம்.

என் நினைவு அலைகளில்

பேராசிரியர்

திரு.ஆர்.சிவகுருநாதன்

(பிரதம ஆசிரியர், தினகரன்)

*ஆசை முகம் மறந்து போச்சே

இதை யாரிடம் சொல்வேனடி தோழி

நேசம் மறக்கவில்லை நெஞ்சம் - அந்த

நினைவு முகம் மறக்க லானோ *

பாரதியினுடைய கண்ணன் பாட்டில்வரும் இந்த அடிகள் தான் என் நெஞ்சத்தில் அலைமோதுகின்றன. ஆம்! அந்த நேசத்தை நான் மறக்கவில்லை : அந்த நினைவு முகத்தை எவ்வாறு மறக்க முடியும்? என் நெஞ்சத்தில் இறுதிவரை வாழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும் முகமல்லவா?

பேராசிரியர் சதாசிவம் மறைந்துவிட்டார். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் என்றும் என் நினைவில் வாழ்ந்து கொண்டேயிருப்பார். அவருக்கும் எனக்கும் ஏதோ தொடர்புண்டு. எத்தனை ஆண்டுகளாகத் தொடர்பு? பூர்வ ஜென்மத் தொடர்பு என்றுகூட நினைப்பதுண்டு. கொழும்பிலிருந்து கடைசியாக அவர் யாழ்ப்பாணம் சென்றபோதுகூட இறுதியாக அவரைத் தரிசித்த மானாவன் நான் என்று சொல்லாம். அந்நாளே நான் மறந்துவிட்டேன். கடந்த ஜூன் மாதத்தில் ஒருதினம், அப்பொழுது தான் அலுவலகத்திலிருந்து நான் வீடு திரும்பிக்கொண்டிருந்தேன். நேரம் இரவு எட்டளர மணியாக இருக்கலாம். சிறு மழைத் தூற்றலும் இருந்தது. விஜேஎஸ் பஸ் நிறுவனத்தின் வாயிலில் மழைக்காக சிறிது நேரம் தங்கி நின்றேன். மழையில் நனைந்து கொண்டு என் வீட்டிற்கு அவசரமாகச் செல்லவேண்டிய வேலையும் இருக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணம் செல்வதற்காக அங்கே நின்ற நண்பர் ஒருவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவ்வேளையில் தான் பேராசிரியர் சதாசிவம் ஓரளவு பெரிதான பிரயாண 'பேக்'ருடன் துமித்துக் கொண்டிருந்த மழையையும் பொருட்படுத்தாது

அவசர அவசரமாக வந்துகொண்டிருந்தார். வழக்கம் போல் கறுப்பு நிற காற்சட்டையும் நீளக்கை வெண்ணிற ஷேர்டும் அணிந்தபடி வந்த பேராசிரியர் பஸ்ஸின் 'வகேஜ்' பூட்டுக்குள் 'பேக்' கைத் தானே எவத்துவிட்டு பஸ்ஸுக்குள் ஏறினார். மழை பெய்து கொண்டிருந்தமையால் அவளையணுகிப் பேசமுடியாத நிலையிலிருந்தேன். என்னைப் பார்த்து முறுவலித்துவிட்டு ஆசனத்தில் அமர்ந்துகொண்டார். அதுதான் அவரது கடைசிச் சந்திப்பை நான் நினைக்கவில்லை. பின்னே நடக்கப்போவதனை மனிதன் முன்னதாகவே அறிந்துகொள்ளும் சக்தியிருக்குமாயின் உலகம் நாம் பார்ப்பதுபோல இருக்குமா? மனிதன் தெய்வமாகி விடுவானல்லவா? என் பள்ளிப் பருவத்திலிருந்தே பேராசிரியரை நானறிவேன்.

1950இல் நான் கொழும்பு ஸாஹீராக்கல்லூரியில் பல்கலைக்கழகப் பிரவேசப் வகுப்பு மாணவன். ரெயிலில் தான் கல்லூரிக்குப் பிரயாணஞ் செய்வதுண்டு. எங்கள் கல்லூரி முஸ்லிம் கல்லூரி, ஞாபகம் தொழுகையுடன் பீட 130க்கு முடிவிலும், முஸ்லிம்கள் அல்லாதோர் முன்னதாகவே வீடு திரும்பலாம். எனவே நான் 130க்கு வரும் ரயிலில் பயணஞ் செய்து வெள்ளவத்தை ஸ்டேஷனில் இறங்கி ஸ்டேஷன் வீதியால் வருவேன். அப்போது பேராசிரியர் பல்கலைக்கழக மாணவன், வெள்ளவத்தைபிலேயே அவரும் இருந்தார். தபாலகத்திற்கருகே 'ஸ்டூடன்ட் ஹோட்டல்' என்றவொரு சைவஹோட்டல் இருந்தது. இதனைப் பேராசிரியரின் அராவி உறவினர் ஒருவரே நடத்தி வந்தார். அநேகமாக இந்த ஹோட்டலுக்கு முன்னால்தான் பேராசிரியரை நான் சந்திப்பதுண்டு. சிலவேளைகளில் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையுடன் அவரது வெள்ளைநிற போர்ட் காரில் வந்து வெள்ளவத்தை மார்க்கட் அருகே இறங்கி அவருக்கு உதவிகளைச் செய்துவிட்டு தன் இருப்பிடம் செல்வதனையும் கண்டிருக்கிறேன். என்னைச் சந்தித்தபோதெல்லாம் பேராசிரியர் சதா தன் அன்புணர்வைக் காட்டும் வகையில் முறுவலித்துவிட்டுச் செல்வார். இவ்வளவில்தான் எமது உறவின் வளர்ச்சி நின்றது. நான் ஒரு பாடசாலை மாணவன், அவரோ பல்கலைக்கழக மாணவர். தமிழில் சிறப்புப்பட்டம் பெறுவதற்காக பல்கலைக்கழகம் சென்ற மதுரைப் பண்டிதர் என்பதனையும் அறிந்திருந்தேன். இதனால் எனக்குள் ஏதோ ஒரு பய உணர்வு, சிரித்துவிட்டுச் செல்வேனெயொழிய பேச முயல்வதே இல்லை.

பல்கலைக்கழகத்திற்கு நான் சென்றபோது நான் அவர் தமிழ் துறையில் விரிவுரையாளராகி விட்டார் என்பதனை அறிய வந்தேன். என்னைக் கண்டதும் அவருக்குப் பெருமகிழ்ச்சி. பேச்சு வார்த்தையும் ஆரம்பமாயிற்று. காலப் போக்கில் எமது உறவு நெருக்கமானதாகிவிட்டது. பேராசிரியர் பல்கலைக்கழக 'மார்ஸ்' விடுதியில் நான் மாணவர் கமிட்டிச் செயலாளராக இருந்ததனாலேயே சப்வார்டனின் அறைக்குச் செல்லும் தேவை ஏற்படுவதுண்டு. அங்கு எப்போது சென்றாலும் அருகே இருந்த பேராசிரியர் சதாவிள் அறைக்கும் தவறாது செல்வேன். அங்கு பல விஷயங்களைப் பற்றியெல்லாம் பேசுவதுண்டு. தமிழ்ச் சங்கத்தைப் பற்றி, மாணவ, மாணவிகள் பற்றி, ஊர் நிலைமை பற்றியெல்லாம் பேசுவோம். அதோடு பேராசிரியரே எனது மோறல் டியூட்டராகவும் நியமிக்கப் பட்டிருந்தார். இதனால் எமக்கிடையேயிருந்த அன்பு நட்புறவாக மாறியது.

அக்காலத்தில் மார்ஸ் விடுதியிலே 'ஹெடேபிள்டின்னர்' விருந்துபசாரம் நடைபெறுவதுண்டு. பேராசிரியர் சதா மேடையிலே இதர விரிவுரையாளர்களுடன் வீற்றிருப்பார். எமது அபிமான விரிவுரையாளர் என்பதானால் அங்கிருந்த தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்களாகிய நாம் அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருப்போம். பேராசிரியர் மாமிசம் புகிப்பதில்லை. மேசையில் அவரது நண்பர்களுடன் முள்ளுக் கரண்டியை பிடித்தபடி பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற அழகிய காட்சியே இப்போதும் அவரை நினைக்கின்றபோது என் கண்முன்னே தோன்றுகிறது. அந்த எவபத்தில் விடுதி வார்டன் சில அறிவித்தல்களைச் சொல்வார். ஆதனைத் தொடர்ந்து மாணவர்கள் கருத்ததுத் தெரிவிப்பர். அக்காலத்தில் யாவும் ஆங்கில மயமாகவேயிருந்த போதிலும் சிங்கள இன உணர்வு அரும்பத் தொடங்கியிருந்தது. சில சிங்கள மாணவர்கள் சிங்களத்தில் பேசுவார்கள். மேடையிலிருக்கும் பேராசிரியர் எம்மையே நோக்குவார். அதனை ஒரு சமிக்ஞையாகப் கொண்டு நானும் ஆறுமுகசாமி, செல்வக்கண்டு போன்றவர்களும் தமிழில் பேசுவோம். பேராசிரியரே வார்டனுக்கு ஆங்கிலத்தில் அதனைச் சொல்வார். பின்னர் எம்மைச் சந்திக்கின்றபோது பேராசிரியர் எம்மைப் பாராட்டுவார். இவ்வாறாகப் பேராசிரியர் எமக்குத் தமிழ் உணர்வுண்டி. வந்தார். வகுப்பறையிலும் விடுதியிலும்

தமிழைப்பற்றியே பேசிக்கொண்டு வந்ததனால் தமிழ் மீது எமக்குப் பாசமேற்பட்டது. பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தமிழிலும் தமிழ் கலைகளிலும் ஆர்வம் காட்டி, எம்மை ஊக்குவித்தபோது பேராசிரியர் சதாசிவம் தமிழிலும் சமயத்திலும் எமக்கு அக்கறை ஏற்படச் செய்தார்.

பேராசிரியர் மென்மையான உள்எம் கொண்டவர். கள்ளங்கூடம் அற்றவர். அக் காலத்தில் அவரோடு பழகிய எமக்கு இத்தகைய கருத்தே ஏற்பட்டது. அவரது நூய்மையான உள்ளத்தை எமக்குக் காட்டிய பல செயல்களுள் ஒன்றினை மட்டும் உதாரணமாகக் குறிப்பிட நான் விரும்புகிறேன். பேராசிரியரின் தந்தையார் இறந்த செய்தி கிடைத்ததும் அவர் அராவிலுக்குச் சென்றார். பின்னர் திரும்பியபோது மூன்று நாளுக்கு சிகரட் பக்கட்டுகளைக் கொண்டு வந்து என்னிடம் கொடுத்தார்.

“நான் சிகரட் புகைப்பதில்லையே சேர்” என்றேன்

“அது தெரியும் காணும் நான் உமது மோறல் டியூட்டர் அல்லவா? இவற்றைக் கொண்டுபோய் உமது பிரென்ஸுகளுக்கு கொடுமன். வீட்டில் இவை சிடந்தால் வீணாகிவிடும். அதனால் தான் கொண்டுவந்தேன்” என்றார்.

அப்போதுதான் எத்தனை நேச உறவு என் மீது கொண்டிருந்தார் என்பதனை நான் அறிந்தேன். இப்படியாகப் பல சம்பவங்களைச் சொல்லலாம்.

அராலியில் வீடு கட்டுதற்காக லொறி ஒன்றில் மரங்களை ஏற்றிக்கொண்டு எமது தெருவால் பேராசிரியர் வந்து கொண்டிருந்தார். அவ்வேளையில் நான் வளர்த்த ஆட்டுக்குட்டிக்குத் தெருவோர வேலியில் இருந்த மரத்தில் குழை ஓடித்துக்கொண்டு தின்றேன்.

‘ஓய் என்ன காணும் செய்கிறீர்கள்’ என்று லொறிக்குள் இருந்து யாரோ கூச்சல் போடுவது கேட்டது. உடனே திரும்பிப் பார்த்தேன். அங்கே பேராசிரியர் சதா இருந்தார். கையிவிருந்த கொக்கைத் தடிப்புடன் சென்று பேசினேன். இந்தச் சம்பவத்தை நினைவு கூர்கின்றபோது எத்தனை வேதனை என்னுள்ளத்தில் ஏற்படுகிறது? என் வாழ்க்கையுடன் ஒன்றிய அவரை நினைக்கின்றபோது திரைப்படமொன்றினைப் பார்ப்பது போன்ற பல்வேறு காட்சிகள் என் மனத்தினரையில் தோன்றுகின்றன.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலை, சட்டத்துறைகள் பேராசனக்கு மாற்றப்பட்ட பின்னர், மாணவரின் இந்துமா மற்றும் செயலற்றுக் கிடந்தது. விதில்தவர்களுக்குத் தேவாலயம் இருந்தது. பெளத்தர்களும் ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தார்கள். இந்துக்களுக்கு ஆலயம் இருக்கவில்லை. இந்து மாணவரின் நலனை முன்னிட்டு ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று விரும்பிய பேராசிரியர் கூட்டுப்பிரார்த்தனை நடத்த வேண்டும் என்ற யோசனையைத் தெரிவித்து உற்சாகமுமளித்து வந்தார். வெள்ளிக்கிழமைகளில் மாலை ஐந்து மணிக்கு செனெட் கட்டிடத்தில் பிரார்த்தனை நடத்தத் தொடங்கினோம். பேராசிரியர் வேஷ்டி, சால்வை அணிந்து, தலைமே தாங்கும் அந்த இனிய காட்சி உள்ளத்தை இப்பொழுதும் உருக்கி நிற்கிறது. அப்போது திருஞானேஸ் செல்வப்பாவாக இருந்த திருமதி சதாசிவம், பவளமலர் கந்தசாமி, சாவித்திரிதேவி கனகநாயகம், சத்தியானந்தேஸ்வரி, பத்மா வைரமுத்து ஒரு களையிலும், ஆறுமுகசாமி, கதிரமலைநாதன், குணசிங்கம், ஆறுமுகம், கதிர்சேன், சிவவிங்கம் ஆகியோருடன் நான் மறுகளையிலும் இருந்து தேவாரம் பாடுகின்ற அந்த நிகழ்ச்சியை மீட்கின்ற போது உள்ளத்தில் ஓர் உணர்வு ஏற்படுவதனை அனுபவிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இக் கூட்டுப்பிரார்த்தனை நடவடிக்கையே காலக்கிரமத்தில் வலுப்பெற்று இந்து ஆலயமாக அமைவதென்றும் என்ற சிந்தனையை உருவாக்கிற்று என்று கூறுவதிலும் தவறொன்றுமில்லை.

இடையில் கலாநிதிப் பட்டம் பெறுவதற்காகப் பேராசிரியர் ஒக்ஸ்போர்ட் சர்வகலாசாலையின் பேலியல் கல்லூரிக்குச் சென்றார். அங்கிருந்தபோதும் எனக்குக் கடிதம் எழுதுவதுண்டு. சட்டம் பயின்று அப்புக்காத்து ஆகும்படி அங்கிருந்தே எனக்கு ஆலோசனை கூறி உற்சாகப்படுத்தியவர் பேராசிரியர்.

அவர் இலங்கை திரும்பியபோது நான் பல்கலைக்கழகப் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு வெளியேறிவிட்டேன். காலவோட்டத்தில் பல சம்பவங்கள் - தொடர்பும் குறைந்தது. இப்படியே பல வருடங்கள் ஓடிச் சென்றன. ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன்புதான் மீண்டும் பேராசிரியரோடு நேரடியாகப் பேசும் சந்தர்ப்பம் கிட்டிற்று. கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் கூட்டமொன்றில் அவர் பேசினார். நானும் அங்கு பேசினேன். எத்தனை ஆண்டுகள் கழிந்தபோதிலும் அவர் மீதிருந்த அன்பும் பாசமும் என் உள்ளத்தில்

நிலைநின்று இருப்பதனை அவர் அறிந்துகொண்டார். எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான் அல்லவா? எவ்வாறு அவரை மறப்பது? இக் கூட்டத்தின் தாக்கம் பற்றித் தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயலாளர் திரு.க.இ.க. கந்தசாமிநிடம் பேராசிரியர் குறிப்பிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டதும் உண்மையில் நான் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

சிலப்பதிகாரம் பேராசிரியர் விரும்பிப் படிப்பிக்கின்ற நூல். சிலம்பின் கதையை கனவத்துப் படிப்பிக்கின்ற திறமை இவருக்கிருந்தது. பொன் செய்கொல்லன் தன் சொற் கேட்ட மன்னவனின் வாயல் காவலனிடம் சென்று கண்ணகி கூறியதாக வரும் அடிகளை அவர் அழுத்து அறுத்துச் சொல்கின்ற போது எமக்கும் மெய் சிலிர்க்கும். “அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே” என்று இளங்கோ பாடியதனை அவர் சொல்லும் பாணி எம் நெஞ்சத்தையள்ளும்.

இவ்வாறாகப் பேராசிரியரைப் பற்றி எழுதத் தொடங்கினால் பலவற்றை மாணவராகிய நாம் சொல்லமுடியும். ஊழ்விளை உருத்து வந்தாட்டும் என்பார் பேராசிரியர். ஊழிற் பெருவலியாவுள்? எப்பலோ முடிந்த காரியம். எல்லாம் அவன் செயல் என்றே சொல்வார் எனது குலதெய்வமான கொழும்புத்துறை யோகர் கவாயிகள். பேராசிரியர் இன்னும் பல்லாண்டுகள் வாழவேண்டியவர். ஏன் இவ்வாறு திக்ரேன மறைந்தார்? அவர் இத்தகைய பணி முடிந்துவிட்டது என இறைவன் எண்ணி விட்டான் போலும். அதுனால்தான் சிவத்துடன் அவர் சங்கமித்துவிட்டாரோ?

துணைவியார் திருஞானேஸ்வரிக்கும் குழந்தைகள் மதியழகன், அன்பழகன், குந்தவை பூங்கோதை ஆகியோருக்கும் பேராசிரியரின் மறைவு பேரிழப்பு. இவரது மாணவர் சமூகத்துக்கோ இவர் மறைவு பெருநஷ்டம். நடக்கவேண்டியதனை யார்தான் தடுக்கமுடியும்? பேராசிரியரின் ஆன்மா சாந்தியடையட்டும் எனப் பிரார்த்திப்பதனைவிட மனிதர்களாகிய நாம் வேறென்ன செய்யமுடியும்? பாரதியின் பாடல்தான் மீண்டும் என் மனதில் எழுகின்றது. ‘உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால் என் நெஞ்சில் உதிரம் கொட்டுதடி’ வேறு எவ்வாறு அவரது மாணவர்களாகிய நாம் எங்கள் துயரை இவர்களுக்குத் தெரிவிக்கலாம்?

மொழிநூல் வல்லுநர்

தனக்கிணை யில்லாத் தண்டமிழ் மரபு
வனப்பொடு நிலவும் வகைபுரி நல்லோன்
றொல்கட விலங்கையிற் றோற்றி நிறுவும்
பல்கலைக் கழகச் சொல்வவர் தம்முள்
வராலுகள் வயல்வள ம்றுவு
மராலிச் சதாசிவ மெனும்பெயரவனே.

புலவர் பாண்டியனார் யாழ்ப்பாண குடாநாட்டின் வலிமையப் பகுதியில் அமைந்த அராமி எனும் பதி. சிறந்த நல்லறிஞர்களைத் தமிழ் உலகிற்கு அளித்துள்ளது அளித்து வருகின்றது. அத்தகையபலர்களிலொருவரே தமிழ்ப் பேராசிரியர் ஆறுமுகம் சதாசிவம் அவர்கள் ஆவார்.

சாதாரண குடும்பத்திலே பிறந்த பேராசிரியர் அவர்கள் தனது புலமையினாலும் முயற்சியினாலும் இந்நாட்டிலுள்ள தமிழ் மொழிப் பீடங்கள் பலவற்றையும் அலங்கரித்தார். தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், சைவம், சைவத்திதாந்தம் முதலானதுறைகளில் மிகுந்த பாண்டித்தியம் பெற்று விளங்கினார். அத்துடன் சிறந்த மொழிநூல் வல்லுநராகத் திகழ்ந்தார். இவரிடம் காணப்பெற்ற மொழிநூல் புலமையே அவருக்குப் பல சர்வதேசப் புலமைப் பரிசிக்களைப் பெறவும் அவரைச் சர்வதேச அரங்கில் சிறந்த மொழிநூலாசிரியராக விளங்கவும் செய்தது. அவர் தாய் மொழியுடன் ஆங்கிலம், சங்கதம் ஆகிய மொழிகளிலும் மிகுந்த புலமையுடையவராக விளங்கினார். வத்தீன், பாளி, மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு, ஜெர்மன் ஆகிய மொழிகளையும் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

பேராசிரியர் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் (1952, 1965, 1988) கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் (1965, 1982) களனிப் பல்கலைக்கழகம் முதலான பல்கலைக்கழகங்களில் விரிவுரையாளராகவும், பேராசிரியராகவும்

விளங்கியவர். அவர் தம் பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையில் தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், இந்துப்பண்பாடு, மொழியியல் முதலான துறைகளை மிகுந்த கரிசினையோடு பயிற்றிவந்து வந்தார். இவ்வகையில் அவர் கொடும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக இருந்த காலப் பகுதியில் இந்துப் பண்பாட்டுக்குத் தனியானதொரு துறையை உருவாக்கிப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு ஆலோசனை வழங்கி அதனை உருவாக்க விழைந்தார். ஆயினும் அவருடைய காலத்தில் அது அங்கு நிறைவேறா விட்டாலும் அது களனிப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் - இந்துப் பண்பாட்டுத்துறையாக முளைத்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் 'இந்து நாகரீகத்துறை' எனத் தனியான துறையாகவும் வளர்ச்சியுற்றமை இங்கு நினைவுகூரத்தக்கதாகும்.

பேராசிரியர் அவர்களிடம் பல ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் பயின்றனர். பலர் அரசின் பல்வேறு துறைகளிலும் பணிபுரிகின்றனர். சிலர் பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியர்களாகவும் விரிவுரையாளர்களாகவும் விளங்குகின்றனர். ஆயினும், பேராசிரியர் அவர்கள் தமக்கென ஒரு மாணவ குழாத்தினை உருவாக்கப் பெரிதும் விரும்பவில்லை. இது அவரின் வாழ்வின் உயர்ச்சிக்கு மிகவும் உதவி இருந்தபோதும் அவரின் பொதுப்பணிக்கு ஊக்கம் தருவதாக அமையவில்லை. இப்பலவீனத்தை அவர் உணர்ந்திருந்த போதும் அதற்காக அவர் கவலைப்பட்டதாகவும் தெரியவில்லை.

பேராசிரியரின் இலக்கியப் பயணத்தில் 1960இல் நடைபெற்ற 'தமிழ் மரபுப் போராட்டம்' ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும். அன்று தம்மை முற்போக்கு வாதிகள் என்று கூறிக்கொண்டோர் மரபு வைத்தீசர் வகுத்தவழி புதிய இலக்கிய ஆக்கத்துக்குத் தடையான வேலிகளை அது விட்டுள்ளது எனக் கோஷம் எழுப்பினர். இதனைப் பண்டிதர் பலர் எதிர்த்துப்போர்ப்புற எழுப்பிய பொழுதும் அது சரியான பலாபலனைக் கொடுக்கவில்லை. இந்நிலையில் 'தனித்துவம், திண்மை, துணிவு, தெளிவு, தமிழ் மீது செறிந்த பற்று ஆகிய பண்புகளை தம்மிடம் கொண்ட பேராசிரியர் அவர்கள் வழக்கெளிப்படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே : நிகழ்ச்சி யவர்கட் பாகலான' மரபுநிலை திரிபின் பிறிது பிற்தாகும் என்னும் இலக்கண நூலோர் கோட்பாடுகளை மனங்கொண்டு தமது காண்கூபத்தைத் தொடுத்தார் இதில்

வெற்றி தோல்வி எதுவாயினும் இன்றும் ஆரம்பக் கல்வி முதல் பட்டப்படிப்பு வரை எல்லாக் கல்வி முயற்சிகளும் மொழித் தூய்மையுடன் பேணப்பட வேண்டுமென்பதை ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் உணர்ந்து செயல்படுவதை பார்க்கும்பொழுது பேராசிரியர் அவர்களின் போராட்டத்தின் பிரதிபலிப்பினை நம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

பேராசிரியர் அவர்கள் பழகுவதற்கு இனியவர், பொறுமையும் சகிப்புத்தன்மையும் உடையவர். வெற்றியைக் கண்டு மகிழ்வதோ தோல்வியைக் கண்டு மனஞ்சலிப்பதோ அவரின் வழக்கமில்லை. எதிலும் நிலை தளம்பாதவர். ஒரு அகர மனதைப் பரிமாறிக்கொள்பவர். கருத்து முரண்பாடு உடையவரோடும் பண்புடன் பழகிக் கொள்பவர். அவரது பத்துறை வெற்றிக்கு இத்தகைய குணவியல்புகள் பிறிதொருவகையில் அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தது எனலாம். பேராசிரியரது குணவியல்பினையும், அவரா முயற்சியினையும் பற்றிக் கூறவந்த வெளியீட்டாசிரியரொருவர்.

“கலாநிதி ஆசதாசிவம் அவர்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் நிறைந்த புலமையுள்ள பண்பாளர். தமிழின் மேன்மைக்காக உழைத்தல் என்ற இலட்சியப்பயணத்தை மேற்கொண்டிருக்கும் இனியர். எடுத்த கருமத்தை தொடுத்து முடிக்கும் தகைமையர். இந்நூலினை அச்சிடும்பொழுது அவர் நல்கிய ஒத்துழைப்பு இனிய அனுபவமாகும். எனதையும் ‘கருமமே கண்ணாக’ இயற்றும் அவர்தம் ஏகசிந்தையும், அற்புதப் பொறுமையும் நம்மை வியப்பிலாழ்த்தியது. ஒரே இடத்தில் பல மணிநேரம் அமர்ந்து எழுந்து எண்ணிச் செப்பம் பார்த்தார். அவருடைய அத்தகைய உழைப்பின் அழுவதையான ஞானப்பள்ளி நூலின் திருத்திய பதிப்பாக இதனை வெளியிடுகின்றோம்.”

எனக் கூறியிருப்பது இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது. உண்மையில் இது உண்மைக்கு புறம்பான கூற்றன்று. பேராசிரியருக்குகேள் ஒரு பெரும் மாணவ பரம்பரை இல்லாவிட்டாலும் மாணவர்களுடன் இனிமையாகப் பழகும் சபாவம் உடையவர். அவ்வப்போது அவர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்வினை உணர்ந்து அவர்களின் குறைகளைத் தீர்க்க முற்பட்டவர்.

அவர்களின் நலனுக்காக நீண்ட பயணங்களையும் செய்தவர். அதன் மூலம் பலர் நன்மை பெற்று வாழ்க்கையில் உயர்ந்தனர்.

பேராசிரியர் அவர்கள் கல்விப் பெருக்குடையவராக விளங்கியது போன்று செல்வ வளமுடையவராகவும் விளங்கினார். இச் செல்வத்தினை அவர் வர்த்தக அடிப்படையிலோ, தொழில் அடிப்படையிலோ பெற்றுக் கொள்ளவில்லை, தனது கல்வி என்னும் வளத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டே அதனைப் பெருக்கினார். அவரது கல்விப்பெருக்கம் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியும் கடமையுணர்வும், அவர் பெற்ற புலமைப் பரிசில்களும் அவர் செல்வத்தைப் பெருக்க வாய்ப்பளித்தன.

மூடிவாக பேராசிரியர் ஒரு சிறந்த கல்விமான், பண்பாளர். செல்வப் பெருக்கு மிக்கவர். இலக்கிய களத்திலும் வாழ்க்கையிலும் பல போராட்டங்களுக்கு முகங்கொடுத்து வெற்றி கண்டவர். இலங்கையின் கல்விப் பாரம்பரியத்திலும் குறிப்பாகத் தமிழ்க் கல்வி பாரம்பரிய வரலாற்றில் அவருக்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய தனியானதோரிடமுண்டு.

என்னையும் ஒரு பொருட்டாக மதித்து தனது குழாத்திற் சேர்த்து அல்வப்போது நல்லாலோசனைகளை வழங்கி என்னை நல்வழிப்படுத்தி உயர்த்தி இந்நிலைக்காளாக்கிய எனது பேராசானை உள்ளத்தூய்மையுடன் நினைவுகூர்ந்து அப்பெருமகனின் ஆத்மா நடராசப் பெருமானின் குஞ்சித பாத நிழலில் வீற்றிருக்க அப்பெருமானின் திருவருளை வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

அன்பான மாணவன்

வை.கனகரத்தினம்

விரிவுரையாளர்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

A GREAT LOSS TO SUMERIAN STUDIES.

PROFESSOR ASHLEY HALPE

We were greatly disturbed to hear of the death of our old friend and colleague who had been associated with us in faculty and senate meetings even during the preceding week.

I vividly remember the notice taken in campus circles of his return with a D. Phil. from Oxford in 1957. He was perhaps the first D. Phil. in his field in this country and certainly the first to join our faculty. We both had rooms at Ramanathan Hall and soon found ourselves courting our wives-to-be at Hilda Obeyesekera Hall, a parallelism in our fortunes that has continued right through our university careers.

Satha, as we have always called him familiarly and affectionately, has had to face many vicissitudes and has always done so with wisdom and patience. He did not allow several transfers and changes of administration to shake his equanimity just as he met the troubles that have affected the Tamils of Sri Lanka with dignity and with no alteration of his cordiality to other Sri Lankans. In this respect I am myself the better for his friendship and grateful for the many occasions on which this hard worker and careful provider for his family drew my attention to practical details of our conditions of service which had escaped my notice.

His massive research and record of publication will be an enduring monument to this great scholar. I look forward to the day when a bilingual poet might enable his anthology of Sri Lankan Tamil Poetry to be enjoyed outside the world of Tamil letters. Scholars in many parts of the world will know that his untimely death is a great loss to Sumerian studies.

My wife and I offer our sincerest sympathy and our prayers to Mrs. Sathasivam and her children.

From the Senate of the University of Peradeniya

"I did not know prof. Sathasivam very well. Therefore, I examined his personal file and it was an education to see it. I found not only that he had been in the University since, 1952, but that with very little complaint he had been moved from place to place within the University service. He had been here, then Colombo Vidyalankara, Colombo. This is because the requirements of teaching of Tamil had demanded it I was very struck by this I can imagine what my reaction might have been if during the service of the University. I had to move from town to town, no doubt moving the family ups and down. There is every indication from the records of his degree of research and scholarship which he has developed within the discipline, especially in the early years, which he has managed to continue even while moving from place to place. Again, as I say, I make no apology from the fact, I find it from the records. I think it is a very noteworthy feature. He had been in three Universities; a somewhat unusual phenomenon. He has been a professor here for approximately 18 years. His death was an unexpected one and his burial took place in Jaffna a few days ago It is difficult to know how we could adequately express our feelings to his family, now that the person concerned has passed away, the gratitude I think that as a University we must have for teachers who have served with such a degree of dedication of through all kinds of easy and difficult circumstances should be eternal. One suggestion which I would like to make is perhaps the Faculty of Arts might like to consider an Emeritus Posthumus Professorship. The other suggestion at this stage I would like to ask if anyone else would like to make any remarks about his career."

A.P. R. Aluwihare
Vice-Chancellor

A FRIEND INDEED

With the sudden demise of Professor A. Sathasivam in his village in the Jaffna peninsula we lost an Oriental scholar of repute in Tamil and Dravidian linguistics Professor Sathasivam started his academic career in the University of Ceylon and I came to know him very well during the early 50's in Peradeniya. Professor Sathasivam was a genial and friendly person who mixed cordially with many people and as he was not parochial or narrow in his outlook he counted several friends among his associates who spoke different languages and professed different faiths. Sathasivam was no sectarian, he was a humanist, and tolerant person.

It was interesting and entertaining to listen to Professor Sathasivam when he used to recount his days in Oxford where he produced a remarkably well researched thesis dealing with Tamil grammar. Later on, he wrote in very simple and lucid language his experiences in Oxford and many a Tamil student has been able to read this pleasant book of his which shows his sense of humour as well as his ability to communicate.

Professor Sathasivam was one of those who came very early into the Colombo Campus when a second Arts Faculty was being set up. He Continued to work both in Colombo and Peradeniya and also in Kelaniya when he was a teacher of Tamil and linguistics, Hindu civilization and culture. Many are the students who have been taught and guided by him and whom he had turned into lovers of the Tamil language and literature. Professor Sathasivam was an assiduous research worker. He was devoted to his erudite study of Dravidian linguistics and grammar is well known among academics here and abroad for his publications as well as his learned contributions made in numerous seminars and conferences.

He was widely travelled and well read. He served as Sub warden of a hostel, Ramanathan Hall, in Peradeaiya as Head of Department, Dean and Council member of the University. Moreover, he was a member of several societies and associations, both national and international.

As a man, he led a simple life and I remember the great interest he had in taking to cultivation in the Vanni area. Unfortunately, with the eruption of troubles over there, he had to abandon his agricultural interest but he continued to be a lover of rural society and in a way it is appropriate that he had gone back to his village to die although sadly at an untimely age. He had more years of service to render to the development of research studies in linguistics and language. His death has made scholarship in Dravidian studies poorer.

Professor Sathasivam was versatile in his interests. He had a good knowledge of oriental languages even when he entered the University and as a teacher in the University he took to teaching not only Tamil but also subjects like Tamil culture, Hinduism and Hindu culture. with his death we have lost an outstanding scholar, and also the intellectual world of the Tamils have been left with a void which it will be difficult to fill.

A generous man, always pleasant, and with a healthy sense of humour Professor Sathasivam, was one of the most liked teachers of our Universities. He counted numerous friends and many are the students who remain his admirers. If it is of some solace to his bereaving family they can know that Professor Sathasivam will be a much missed man in the community of academics in Sri Lanka and abroad. His death has diminished many.

Professor Bertram Bastiampillai
Dean, Faculty of Arts,
University of Colombo.

An Academician And Philosopher

It was with deep sorrow that we heard of the death of our colleague Professor Arumugam Sathasivam. He was a brilliant academic who had won international recognition in his subject Tamil Language.

Professor Sathasivam was a mixture of academic and philosopher a most respected and lovable person. A man who devoted his life to his family, students and fiends. Having associated with him for over 25 years from the time we were sub wardens at the University, I know the deep care and concern he had for others. He was literally in a category by himself, as a man who brought a great deal of joy into the lives of many of his students. They, like we, will miss this great teacher.

Prof. Emil A. Wijewanta

Professor of Veterinary Microbiology

&

Head, Department of Veterinary

Paraclianical Studies.

WE ARE LEFT WITH THE THOUGHT

Prof. S. Thillainathan

The late Professor Arumugam Sathasivam began his academic career when he joined the staff of the then University of Ceylon at Peradeniya in 1952. For a period of about 13 years, in 1968 to 1981, he served at the University of Colombo as its first Professor of Tamil. In 1981 he returned to us at Peradeniya University to adorn its chair of Tamil.

Professor Sathasivam had his early education mainly at Jaffna College and at Ananda College, Colombo. Even in his Pre - University student days he demonstrated his interest in Oriental learning by earning for himself the title of a Pundit of the Madurai Tamil Sangham.

After a brilliant career at the University of Ceylon where he graduated with First Class Honours in Tamil he took his academic interests to higher and higher and higher levels by first obtaining a Master's degree from the University of Ceylon and then by obtaining a D. Phil. at Balliol College, Oxford University. There, he worked under the renowned oriental scholar. Pro. Burrow, in carrying out his research for the thesis on the ' Structure of the Tamil Verb '

In Professor Sathasivam one sees a very productive blending of traditional Tamil learning with training in the modern developments in linguistics. It is this type of rich background that enabled and inspired Prof. Sathasivam to attempt a study so ambitious as Sumerian connections with Tamil culture which unfortunately he could not complete... However he has left behind a lasting monument to his

scholarship in the form of the Anthology of Sri Lankan Tamil Poetry which he compiled with the assistance of some traditional Tamil scholars in Sri Lanka. In doing this he not only, preserved for posterity many unknown and rare early works by Sri Lankan poets but also provided inspiration and materials to the nascent movement to establish the identity of a Sri Lankan Tamil Literature.

Prof. Sathasivam was a devoted teacher who did not confine his teaching to just a few fields. He taught a wide range of Subjects including linguistics, grammar, literature and religion. He also took a keen interest in the welfare of the students serving as Sub Warden and Student Counsellor on various occasions and in guiding the activities of the Tamil Society and the Hindu Students' Union.

Prof. Sathasivam was a man of infinite courage and whatever he undertook he carried forward spurning pleasure and at the sacrifice of much personal comforts.

It is appropriate now to quote a verse from the great work Thirukkural which Prof. Sathasivam loved so much :

உவப்பத் தலைகூடி உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்

It means, "The learned give us joy when we are in their company, but when they part we are left with the thought, 'Oh when shall we meet again.'"

Our deepest sympathy goes to his wife, four children and other members of his family in their sad bereavement.

We who miss him pray for his Atma to attain Sivapatham.

A REPUTED SCHOLAR

It was with deep shock that we heard of the sudden death of Professor Arumugam Sathasivam who devoted to Peradeniya University twenty years of his 36 year long academic career which commenced in 1952.

Professor Sathasivam had a distinguished career as a student and a University lecturer and researcher. He graduated from the University of Ceylon (Peradeniya) with First Class Honours in Tamil in 1952 and obtained a Masters' Degree from the same University in 1954. He was awarded the degree of D. Phil. by the University of Oxford for his research.

During the many years he served at Peradeniya, Professor Sathasivam made an invaluable contribution to the study of Tamil and Hindu Civilization and was respected by his students as well as his colleagues. He played a significant role in organizing and guiding the academic and extra-curricular activities of the Faculty of Arts.

Professor Sathasivam will be remembered by all those who were associated with him as a reputed scholar, as a conscientious worker and as a devoted teacher.

We offer his bereaved family our sincere condolences. May his soul rest in peace.

Prof, J. M. Gunadase
Dean, Faculty of Arts

A GOOD SCHOLAR

J. B. DISANAYAKA, Colombo University

Sata, who kept me in good humour at Berkeley.

As I sat in my study, one Summer's evening, reading Wheelock's Introduction to Latin, I could see through the french window, off and on people walking along the pavement in Milvia Avenue, one of the wider roads bordering the Berkeley campus of the University of California. "Laudo, I praise.... laudas, you praise.... laudat. What.. wasn't that?..I'm sure that was.." I let the book slip away, ran out of my study and jumped on to the pavement. Yes, that was he alright! He, whom I saw about six months ago at Peradeniya. I couldn't help shouting "Professor Satasivam!" and he couldn't help being taken aback. All smiles on our faces. We almost embraced each other in pleasant surprise. That was how I met Prof. Satasivam on his second or third day in California, where he spent part of his sabbatical, leave. He had just come to the University of California from Pennsylvania.

In no time. Prof. Satasivam and I became the best of friends on the Bekeley campus, working in the same Department of Linguistics, where I was working towards my Masters in Linguistics. He was engrossed in his research project on Sumerian. I listened to him many times and heard him discuss his hypothesis with eminent lingu-ists of the calibre of Prof. Emeneau with great enthusiasm. He was collecting data from old Sumerian texts to prove that Sumerian was the parent language that gave birth to the Dravidian family of

languages, of which Tamil was the oldest. Every time that he came up with a new etymology which supported some sound law or another, he was as excited as a child who had won a handful of marbles! He had, by then, collected a few volumes of such etymologies, but his untimely death has deprived the world of the fruits of his research.

On many a week-end, Sata, as he was familiarly known among his friends, invited me to his house, where I met his charming wife, who never failed to prepare kirihodi in true Sri Lankan style. They were like my foster parents, and for a bachelor, such parents are real friends in need.*

Sata never made me feel that he was a Tamil, except when he came up with some "problem" He had studied Pali at Ananda College and used to 'boast' that he always did better than a certain Professor of Buddhist Philosophy, who also happened to be in his class. We had our children in the same schools in Colombo. At one time, we were in the same Department in the Colombo campus the Department of Languages and Cultural Studies, of which he was the head.

With his passing away, I have lost a good friend, and the University has lost a good lecturer and scholar, May peace be with him, wherever he is and wherever he will be!

A REVERED TEACHER

It is difficult to believe that Prof. A. Sathasivam is not amidst us any longer.

I have had the good fortune to belong to the first batch of students he taught at the University of Ceylon, Peradeniya. Since then, during the last 33 years, I have been associating with him socially, officially and professionally.

I like to record a special favour he rendered by providing me accommodation at the University of Peradeniya in his own quarters when I was preparing to sit for the Ceylon Civil Service examination and the great assistance he gave me in supplying books, magazines and other literature.

He was a revered teacher from whom every student could expect fair play, encouragement and ungrudging support. His capacity for dedicated work and his persevering nature in successfully completing projects were special attributes. His contribution to Education, Literature, Society and to mankind is noteworthy.

R.Paskaralingam

Secretary,

Ministry of Local Government,

Housing & Construction.

AS CHIEF EXAMINER
ARTHUR WEDAMALLA,
ADDL. COMMISSIONER OF EXAMS.

The sudden death of Professor. A. Sathasivam came as a rude shock to me and undoubtedly left a void in the hearts of his beloved ones, relatives and friends.

Prof. Sathasivam associated himself very closely with the Department of Examinations from the time of its inception by rendering invaluable services till the time of his death. As Controlling Chief Examiner for Tamil and Hinduism for G.C.E. (A/L) Examinations and Tamil Language and Saivism for G.C.E. (O/L) Examinations he discharged his duties very earnestly. He showed a very high academic excellence in all these evaluation activities. He had also the rare privilege of serving as a Member of the Board of Examiners for the prestigious Examinations such as the Ceylon Civil Service and late the Sri Lanka Administrative Service Examinations.

The Officers of this Department who were responsible for the preparation of Question papers had to seek very often the assistance of Prof. Sathasivam in a variety of translation work. He was an Authority on Tamil Grammar. Prof. Sathasivam very often displayed a remarkable capacity for work. His level of Commitment to whatever he undertook was exemplary.

Since the Department does not employ adequate number of officers highly proficient in Tamil, we depend on the University Staff and Prof. Sathasivam was always picked up first. There were several difficult situations which needed competent Tamil Examiners and on all such occasions the services of Prof. Sathasivam were readily available to this Department. One could see very often this Don moving about in the premises of the Department with the charming smile, relentlessly attending to various matters he was called for. Even at the time of his death, he was working as a Controlling Chief Examiner for G.C.E. (A/L) Hinduism and Saivism, Tamil (Second Language) for the G.C.E. (O/L) July 1988. He was simple, unassuming, humourous and soft spoken and these noble qualities of this great man attracted his friends and foes equally towards him.

Men may come and men may go; but the memories of very few like Prof. Sathasivam remain in our minds for ever. Illustrious men and women produced by him volumes of his research studies of International reputation, and Research Papers presented by him at the International Conferences on linguistic studies on Tamil Language bear testimony for his professional and academic excellency.

MAY HE ATTAIN NIBBANA

A PROMOTER OF PEACE THROUGH RELIGION

Prof. L. G. HEWAGE

The sad news that Prof. A. Sathasivam passed away suddenly after a brief illness, when he visited his home town reached us rather late, and it was not possible for most of us even to attend his funeral held in Jaffna. We are indeed extremely sorry that inevitable circumstances have led to such an unexpected bereavement to his family and to all others near and dear to him. Those of us who worked with him for several years in promoting inter-religious co-operation for peace with the Asian Conference on Religion and Peace (ACRP) based in Singapore and Japan, and the World Conference on Religion and Peace ((WEEP) based in New York and Geneva, have to express our sincere appreciation of his devoted service in trying to promote peace through religion and religious education. Late Prof. Sathasivam was one of the Executive Presidents of the Sri Lanka Chapter of the ACRP and WCRP and was nominated as our Hindu delegate from Sri Lanka even for the next world assembly of the WCRP scheduled to be held in Australia during the early part of the next year, because he was one of the four Sri Lankan members of the Board of Directors of the ACRP.

I met Prof. Sathasivam first when we were both serving as members of the Religious Education Advisory Committees of the

Ministry of Education. In that work I had the good opportunity of knowing about his personal convictions and deep interests in promoting religious education for peace. When we had to nominate a Hindu delegate from Sri Lanka for the first Asian Conference on Religion and Peace (ACRP-1) held in Singapore 1976, he was our choice. He has been with us thereafter at the ACRP-2 in New Delhi (1981), ACRP-3 in Seoul (1986), WCRP-3 in Princeton, New Jersey, (1979), WCRP 4 in Nairobi (1984), and all the Board Meetings of the were ACRP held in between. In all these conferences here presented Sri Lanka in General and the Hindu Community of Sri Lanka in particular, consistently as a leader who stood for one Sri Lanka where Buddhists, Hindus Muslims and Christians could live together in peace as they did in the Past for several centuries. In all these conferences there were several Hindu delegates from India and some even from Nepal. Therefore writing background papers etc. based on Hindu philosophy went invariably to the Indian scholars. However, his contribution was highly appreciated and in great demand at all deliberations whenever he was present.

At the national level too whenever we had to undertake any responsibility on behalf of the ACRP or WCRP, he promptly repended on behalf of the Hindu Community. I remember last year ACRP held its annual Executive Council meeting here in Sri Lanka and we had to make some of the local arrangements. He organized a vegetarian dinner for all the foreign and some local invitees with the president of the All Ceylon Hindu Congress as our host and we were all given an opportunity of meeting most of the leaders of the Hindu

Community in Colombo. He never failed to do his part as member of a team. In all the conferences we attended we had to often travel together, live together, and work together as Sri Lankans. Satha, as we all called him, proved to be one of the best companions we have had and we all could enjoy every minute of his company, mainly due to his pleasant behaviour pattern and the never failing emotional adjustment inspite of some of our provocations to the contrary whenever we took up controversial issues for discussion before taking vital decision.

He was the model of a product of a good education based on a religious philosophy and he never failed to express his gratitude to our leading Buddhist school, Ananda College, where he said, he had a significant part of his education. He always avoided extremes and tried to follow a Middle path as he understood it.

Prof. Sathasivam we knew him was a very religious man, quite sincere and honest. He led the life of an exemplary lay citizen doing his duty by his wife and children, and even his relations using his knowledge and position to good use, for the welfare of all. Therefore we can be certain his next life too will be quite noble and sublime. May his spiritual aspirations be achieved soon.

A GENIAL SOUL

PROF. G. D. WIJAYAWARDHANA.

University of Colombo.

With the sad and untimely death of Professor A.Sathasivam, Sri Lanka has lost an outstanding Tamil scholar and a sincere protagonist of racial amity.

"Satha" was a dedicated academic (at a time when this particular breed is getting rarer and rarer in this country) and had academic pursuits uppermost in his mind, whenever he met us he was full of excitement about the research he was involved in or the paper he was writing; and he spoke of them with such enthusiasm that no one could help being interested. His main preoccupation was with his research on the link between Sumerian and Dravidian; and a considerable amount of his time and energy over the past several years were expended on compiling a Sumerian Dravidian dictionary. This research which was breaking new ground in the history of Dravidian languages particularly Tamil was enthusiastically received by linguists the world over, and Satha was invited to many an international forum of linguists to present his views on the subject. It was a great pity and a severe loss to posterity that he could not live to finish this work and see it through in print.

I had the opportunity to work in close collaboration with Professor Sathasivam in numerous assignments that we were called

upon to handle for the Department of Examinations and other government institutions. He was an indefatigable worker, punctual to a fault; and if at any stage enthusiasm flagged, he was there to goad everyone to action and get the job done. He was always cheerful and never lost his temper; and was adept at handling a volatile situation with diplomacy and tact. Above all, he liked the company of his friends and his overflowing warmheartedness was always explicit.

And Satha was such a genial soul. He exuded goodwill and ben homie wherever he went, and never spoke ill of any one. In his long career in Peradeniya and in Colombo he had made a number of close friends among his colleagues, and his magnanimity transcended boundaries of race, religion or language. In the formative years of the second Arts Faculty in the University of Colombo, he worked hand in hand with his colleagues to nurture its growth with loving care, and was proud of its progress as any academic would be. Even though he later had to go on transfer to Peradeniya due to exigencies of service, he maintained contact with the University of Colombo throughout with enthusiasm,

Professor Sathasivam's unexpected departure has left void in our academic circles which is hard to fill.

A Scholar A Hard - Worker And My Teacher

Professor Dr. A. Sanmugadas

Department of Tamil

University of Jaffna.

I was a student of late Professor Dr. Arumugam Sathasivam in University of Ceylon, Peradeniya from 1959 to 1963. I know him since then. He had been a source of inspiration for the young lecturers in the Department of Tamil to work hard in order to become a reputed scholar like him. As an energetic Young Scholar, he had been setting an example for both the members of the academic community and the students.

Late Professor Sathasivam hails from a respectable family from Araly in Vaddukoddai. He was born in 1926. After completing his primary and secondary education, he sat for his Pundit Examination and passed it. After becoming a Tamil Pundit he joined Jaffna College, Vaddukoddai to follow the University Entrance Examination and entered the University of Ceylon in 1948. After passing the First year Examination he read Tamil for his Special Arts Degree Course. He passed the Final Degree Examination in 1952 Securing First Class Honours. In the same year, he joined the Department of Tamil as an Assistant Lecturer. Soon he settled down to work for his Master of Arts Degree. He had been a student of late Professor K. Kanapathipillai, late Professor V. Chelvanayagam and Professor S. Vithiananthan. Professor Kanapathipillai's teaching must

have made an impact on him. Thus, he too wanted to be a linguist. He proceeded to United Kingdom in 1954 to learn Modern Linguistics and to pursue with his Doctoral research in Oxford University under the guidance and supervision of a reputed Dravidian linguist Professor Burrow. He studied "The structure of the Tamil Verb" and gained his D. Phil. Degree. He was the first Tamil Scholar from Sri Lanka to receive such a higher degree from Oxford University. In 1965, he became the head of the Department of Tamil in the Colombo Campus of University of Sri Lanka and in 1969 he became the first Professor of Tamil in the Colombo Campus.

Professor Sathasivam had presented a number of research papers in Tamil grammar, Dravidian linguistics and Sumerian studies in many International Conferences. He made use of his first Sabbatical leave to further his studies on Sumerian in the United Kingdom and the United States. As a Fulbright Scholar, he made use of that opportunity to work with another world renowned Dravidian linguist, namely, Professor M.B. Emeaneau. Sumerian had been his favourite subject of research till his untimely death. Even at the Sixth International Conference Seminar of Tamil Studies held last year in Kuala Lumpur, he presented a paper on Sumerian language. As a life long work, he had prepared a large dictionary of Sumerian words. It is to be published.

Professor Susumo Ohno, with whom my wife Manonmani and I are cooperating on the study of Japanese Tamil Relationship, on behalf of Gakushuin University, Tokyo, invited Professor Sathasivam to visit its Faculty of Letters for a short period to consult on certain matters relating to our research. He and his wife spent two months at Gakushuin University. My wife had the pleasure of working with her former teacher in a foreign University.

As a student in University of Ceylon, Peradeniya I used to admire him walking like a proud don along the corridors of 'Arts Block' and the Pillaring Section of the University Library. He was always seen carrying a heap of books in his hands. He had also been a mediator for many successful marriages of Campus couples. Manonmani (Later to become my wife) used to live in his house during the University vacations to study. As an undergraduate I too had my pranks in the Campus. Once I cast some remarks on Professor Sathasivam at an after dinner speech. They offended him and he wanted to take disciplinary action against me by reporting to the Vice Chancellor. But, he did not do so. One day he called me and said, "I am excusing you this time just because of Manonmani and I do not want to separate a nice young couple". I cannot forget this incident.

Professor Sathasivam loved his family. As an academic, he had achieved whatever he wanted. As the head of his family, he strived hard to see that his children too avail themselves with similar achievements. His eldest son is an Engineer, eldest daughter is a medical student and the second daughter is a student in University of Colombo. His last son is to enter the University this year. His beloved, wife, Thirugnaneswary had been a silent partner in all his achievements. Bonded together by a unity of feeling, they went through the thick and thin of life always shining example of what a family and what a couple should be. Nobody can share her bereavement. To the children loss of their father is an irreparable one.

May his soul attain eternal peace and sanctity at the feet of Lord Nadarajah!

EVENTS & ACHIEVEMENTS

15-02-1926 - Birth Araly South

Primary Education

- 1930 - 1941 - (i) Araly Saraswathy Vidyalayam
(ii) Araly Hindu English school.
- 1941 - Passed Senior School Certificate in the First Division (Tamil Medium)
- 1942 - 1945 - Jaffna College, Vaddukoddai
- 1943 - Passed Pravesa Penditha Examination
- 1945 - Passed Senior. School Certificate in the First Division (English medium).
- 1945 - 1947 - Ananda College, Colombo.
- 1947 - Passed Higher School Certificate
- 1947 - Passed Mathurai Pandit Examination.

University Education

- 1948 - 1952 - B. A. Tamil special passed in 1st Division University of Peradeniya
- 1954 - M. A. University of Peradeniya
- 1954 - 1956 - Ph. D. University of Oxford.

Professional Career

- 1952 - Assistant Lecturer, University of Ceylon Peradeniya
- 1952 - 1965 - Senior Lecturer, University of Ceylon, Peradeniya.
- 1965 - 1967 - Head of the Department of Tamil University of Ceylon, Colombo.
- 1967 - 1969 - Head of the Department of Tamil, Colombo Campus.

- 1970 - Appointed as Professor of Tamil
Colombo Campus.
- 1970 - 1980 - Professor & Head of Department of Tamil
Colombo Campus.
- 1981 - 1988 - Professor, University of Peradeniya.

Scholarships and Fellowships

- 1943 - Won award for Passing in 1st class in
Pravesa Panditha Examination.
- 1955 - Won Sir Maharajah Singh's award
at 'Balliol College' Oxford.
- 1964 - Awarded 'Fulbright' Research Scholarship in
Linguistics.
- 1973 - Awarded 'Common wealth Academic staff
Fellowship'
- 1985 - Awarded Special Research Fellowship Tamil
University, Tanjavur India.
- 1986 - Awarded Research Assistance Gakushin
University, Tokyo.

Universities Attended

- (i) 1948 - 1952 - University of Ceylon.
- (ii) 1954 - 1956 - University of Oxford, U. K.
- (iii) 1964 - 1965 - University of Pennsylvania, U. S. A.
- (iv) 1965 - University of California, Berkeley.
- (v) 1973 - 1974 - University of Oxford, U. K.
- (vi) 1985 - 1986 - Tamil University, Tanjavur, India.
- (vii) 1986 - Gakushin University Tokyo.

**Some of the Important Conferences
Attended Oriental and Linguistics Conferences.**

- (i) 1961 - All India Oriental Conference, Sri Nagar
- (ii) 1962 - The Ninth International Congress of Linguists
Massachusetts U. S. A.
- (iii) 1964 - 26th International Congress of Orientalists Delhi.

Religion and Peace Conferences.

- 1979 - Third World Conference on Religion and Peace
Princeton New Jersey U.S.A.
- 1981 - Second Asian Conference on Religion and Peace
New Delhi.
- 1984 - Fourth World conference on Religion and Peace
Nairobi Kenya
- 1986 - Third Asian Conference on Religion & Peace
Seoul S. Korea

International Conference of Tamil Studies

- 1966 - First International Conference of Tamil Studies
Malaysia
- 1970 - Second International Conference of Tamil Studies
Madras.
- 1982 - Fifth International Conference of Tamil Studies
Madurai
- 1987 - Sixth International Conference of Tamil Studies
Malaysia

Member of the following Societies and Organization

- 1943 - Ariya Thiravida Bashaviruthi Sangam
- 1963 - Advisor, Ariya Thiravida Bashaviruthi Sangam
- 1967 - President, Ariya Thiravida Bashaviruthi Sangam

2) Sahithya Mandalam

- 1962 - 1965 - Representative of the Eastern Linguistic
- 1966 - Head of the Tamil Section
- 1970 - Head of Tamil Drama Society

Religion

- 1976 - 1988 - Director, Asia Conference on Religion and Peace, Singapore
- 1979 - 1988 - Member, World Conference of Religion and Peace, Geneva
- 1979-1988 - Vice President, National Council for Religion and Peace, Sri Lanka

Linguistics

- Linguistic Society of India
- Philological Society of England
- Linguistic Society of America

Advisory Board Member

- 1961-1988 - Member of the Educational Publication Advisory Board
- 1980 - 1988 - Member of the Tamil & Hindu Advisory Board of the Ministry of Education
- 1985 - Member of the Dance Drama Panel of Sri Lanka Rupavahini Corporation

Extra activities

Controller of Examinations

1. Saivism and Tamil - G.C.E O/L
2. Hinduism and Tamil - G.C.E A/L
3. Member of the Board of Examiners for Sri Lanka
Administrative Service Examinations.

External Examiner of Ph. D. thesis for the following Universities.

- Kerala University
- Madurai Kamaraj University
- Annamalai University
- Madras University
- Edinburrow University
- Malaya University

Publication

Several Publications of books and Papers in Tamil & English including:

Books

1. 1956 - The structure of the Tamil Verb Volume I. & II.
(English)
2. 1959 - Karuthurai kovai (Tamil)
3. 1963 - Arachi Kaddurai Ezhuthum Murai-(Tamil)
4. 1963 - Gnanna Pallu (Editor) Tamil.
5. 1965 - Sumerian A Dravidian Language (English)
6. 1966 - Anthology of Ceylon Tamil Poetry (Tamil)
1966 - Tamil Mozhi Varalaru (Tamil)
7. 1973 - A Dictionary of Ceylon Tamil Usage Volume I. - V.
(English & Tamil)
1986 - Origin and Development of Tamil Words. (Tamil)

- 1988 - An Etymological Dictionary of Sumero Dravidian or Kumari Family of Languages (English Manuscript)

Papers

- 1958 - 'The Suffix in Cankam Tamil' Tamil Culture Volume VII.
- 1961 - 'Syntax of old Tamil' All India Oriental Conference Srinagar.
- 1962 - 'Current Status of Dravidian Historical and Comparative Studies'
Proceedings of the Ninth International Congress of Linguists U. S. A.
From Kumeri to Sumer'
- 1964 - 'Primitive Tamil and Proto - Dravidian 26th International Congress of Orientalists Delhi.
- 1966 - 'The Dravidian Origin of Sumerian writing'
Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies Vol III.
- 1969 - Linguistics IN CEYLON. Tamil Current Trends in Linguistics Vol 5
Linguistics in South Asia 1969
Affinities between Dravidian and Sumerion
- 1987 - STUDIES IN 'SUMER-DRAVIDIAN PHONOLOGY' Sixth International Conference Seminar of Tamil Studies Vol III

V. Kanagaratnam

Lecturer Peradeniya

பேராசிரியர் ஆ.சதாசிவம் அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

15.02.1926	பிறப்பு : அராலி தெற்கு ஆரம்பக்கல்வி
1930 - 1941	(1) அராலி சரஸ்வதி வித்தியாலயம் (2) அராலி இந்து ஆங்கில பாடசாலை
1941	சிரேஷ்ட தராதரப்பத்திரப் பரீட்சையில் முதற் பிரிவில் சித்தி (தமிழ்)
1942 - 1945	வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிற் கல்வி பயிற்சல்
1943	பிரவேச பண்டித பரீட்சையிற் சித்தி
1945	ஆங்கில சிரேஷ்ட தராதரப்பத்திரப் பரீட்சையில் முதற் பிரிவில் சித்தி
1945 - 1947	கொழும்பு ஆனந்தக் கல்லூரியில் உயர் கல்வி
1947	கல்விப் பொதுத்தராதர உயர்தரப் பரீட்சை
1947 -	மதுரைத் தமிழ் பண்டிதப் பரீட்சையிற் சித்தி உயர் கல்வி
1948 - 1952	பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிற்சல்
1952	சிறப்பு கலைமாணி முதற்பிரிவில் சித்தி
1954	பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் முதுகலைமாணிப்பட்டம்
1954 - 1956	ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகத்தல் கலாநிதிப் பட்டம் வகித்த பதவிகள்
1952	உதவி விரிவுரையாளர்
	இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை
1956 - 1965	சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
	இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை

- 1965 - 1967 இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கொழும்புப் பிரிவின் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக நியமனம்
- 1967 - 1969 தமிழ்த்துறைத் தலைவர்-கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்
- 1970 கொழும்பு பல்கலைக்கழகத் தமிழ் பேராசிரியராக நியமனம்
- 1970 - 1980 பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்
- 1981 - 1988 பேராசிரியர் - பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் புலமைப் பரிசில்கள்
- 1943 மதுரைப் பிரவேச பண்டிதப் பரீட்சையில் முதல் வகுப்பில் சித்தியடைந்தமைக்கான பரிசிலைப் பெற்றார்
- 1955 ஓக்ஸ்போர்டிலுள்ள பேலியோவ் (Balliol) கல்லூரியினர் வழங்கும் சேர் மகாராஜா சிங்கிலுடைய பரிசு பெற்றார்
- 1964 மொழியியல் துறையின் புல்பிரைட் ஸ்காலர்ஷிப் (Fulbright Scholarship) பெற்று அமெரிக்காவில் பென்சில்வேனியா, பேர்க்லி ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களில் ஆராய்ச்சிப் படிப்புகளை மேற்கொண்டார்.
- 1973 - 1974 பொதுநலவாய நாடுகள் வழங்கும் ஆய்வாளர் புலமைப் பரிசிலைப் பெற்றார்
- 1985 - 1986 தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கும் சிறப்பாய்வாளர் புலமைப் பரிசிலைப் பெற்றார்
- 1986 காகுசின் பல்கலைக்கழகம் (Gakushuin University) டோக்கியோ வழங்கும் ஆய்வாளர் புலமைப் பரிசிலைப் பெற்றார்.
- லெனிநாட்டு பல்கலைக்கழகங்களிலுடன் தொடர்புகள்
- 1954 - 1956 ஓக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகம்
- 1964 - 1965 பென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழகம்
- 1965 கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகம், பேர்க்லி
- 1973 - 1974 ஓக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகம்

1985 - 1986

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

1986

காகுஷின் பல்கலைக்கழகம், டோக்கியோ

புலமை சான்ற மொழிகள்

தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம், இலத்தின், சமஸ்கிருதம், பாளி,
மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம், ஜேர்மன் ஆகிய
மொழிகளில் பயிற்சி உடையவர்

வெளிநாடுகளில் பங்குபற்றிய மாநாடுகள்

மொழியியல்

- (i) 1961 அகில இந்திய கீழைத்தேய மாநாடு -புரீ நகர்
- (ii) 1962 ஒன்பதாவது மொழியியல் மாநாடு - மசகுட், ஐக்கிய அமெரிக்கா
- (iii) 1964 கீழைத்தேய காங்கிரஸின் 26வது சர்வதேச மாநாடு -டெல்லி
சமயம்
- (i) 1979 பிரின்ஸ்டன், நியூஜேசி சமயத்திற்கும் சமாதானத்திற்குமான
மூன்றாவது உலக மாநாடு
- (ii) 1981 புதுடிஷி -சமயத்திற்கும் சமாதானத்திற்குமான இரண்டாவது
ஆசிய மாநாடு
- (iii) 1984 எறோபி - சமயத்திற்கும் சமாதானத்திற்குமான நாள்காவது
உலக மாநாடு
- (iv) 1985 நென்கொரியா - சமயத்திற்கும் சமாதானத்திற்குமான மூன்றாவது
ஆசிய மாநாடு
தமிழாராய்ச்சி
- (i) 1966 மலேசியா - முதலாவது அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாடு
- (ii) 1970 சென்னை - இரண்டாவது அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாடு
- (iii) 1982 மதுரை - ஐந்தாவது அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாடு
- (iv) 1987 மலேசியா - ஆறாவது அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாடு

வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களின் கலாநிதிப்பட்ட வெளிநிலை

பரிட்சையாக கடமையாற்றிய பல்கலைக்கழகங்கள் :

- (1) கேரளப் பல்கலைக்கழகம்
- (2) மதுரைக் காமராஜ் பல்கலைக்கழகம்

- (3) அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
- (4) மதுரைப் பல்கலைக்கழகம்
- (5) எயுன்புரோ பல்கலைக்கழகம்
- (6) சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
- (7) மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்

உறுப்பினராகப் பதவி வகித்த கழகங்களும் அமைப்புகளும்

(1) தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகங்கள்

- 1943 - ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச்சங்க உறுப்பினர்
 1963 - ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச்சங்க ஆலோசகர்
 1953 - தமிழ்ப் பண்டிதர் சங்கத் தலைவர்
 1967 - ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச்சங்கத் தலைவர்

(2) சாகித்திய மண்டலம்

- 1962 - 1965 கீழைத்தேச மொழித்துறையின் பிரதிநிதியாகச் சாகித்திய
 மண்டலத்தின் உறுப்பினர்
 1966 செந்தமிழ் குழுவின் தலைவர்
 1970 தமிழ் நாடகக் குழுவின் தலைவர்

(3) சமயம்

- 1976 - 1988 சமயத்திற்கும் சமாதானத்திற்குமான ஆசிய மாநாடு
 - இயக்குநர்
 1979 - 1988 சமயத்திற்கும் சமாதானத்திற்குமான உலக மாநாடு
 - உறுப்பினர்
 1979 - 1988 சமயத்திற்கும் சமாதானத்திற்குமான தேசியகுழு
 - உபதலைவர்

(4) மொழியியல்

- (1) இந்தியாவின் மொழியியற் கழக உறுப்பினர்
- (2) இங்கிலாந்தின் மொழியாராய்ச்சிக் கழக உறுப்பினர்
- (3) அமெரிக்காவின் மொழியாராய்ச்சி கழக உறுப்பினர்

(5) ஆலோசகர் குழு உறுப்பினர்

- 1961 - 1988 கல்விப் பிரகர் ஆலோசனைச் சபை ஆங்கத்தவர்

1980 - 1988 கல்வி அமைச்சின் தமிழ், இந்துசமய பாட

ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினர்

1985 இலங்கை ரூபவாகினி கூட்டுத்தாபனத்தின் நடனத்தேர்வுக் குழு அங்கத்தவர்

பிரதான கட்டுப்பாட்டு பரீட்சகராகக் கடமையாற்றிய பரீட்சைகள் :

- (1) க.பொ.த. (சாதாரண) பரீட்சை
 - (i) சைவசமயம்
 - (ii) தமிழ்
- (2) க.பொ.த. (உயர்தரப்) பரீட்சை
 - (i) தமிழ்
 - (ii) இந்து சமயம்
- (3) இலங்கை நிர்வாக சேவையாளர் பரீட்சை

பாடநெறியாக்கம்

இந்து நாகரிகம், மொழியியல் ஆகிய இரு பாடங்களைத் தமது விடா முயற்சியால் பல்கலைக்கழகங்களில் பாடநெறியாக்கியமை

நூல்கள்

1. 1956 - தமிழ் வினைச்சொற்களின் அமைப்பு
தொகுதி I - தொகுதி II
2. 1959 - கருத்துரைக்கோவை
3. 1963 - ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதும் முறை
4. 1963 - ஞானப்பள்ளி
5. 1965 - சுமேரிய மொழி ஒரு திராவிட மொழி (ஆங்கிலம்)
6. 1966 - ஈழத்து தமிழ் கவிதைக் களஞ்சியம்
7. (ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை) தமிழ் மொழி வரலாறு தொகுதி I
8. 1973 - இலங்கை தமிழ் வழக்குச் சொற்கள் அகராதி
தொகுதி I- V (தட்டச்சுப் பிரதிகள்)
9. 1986 - தமிழ் சொற்களின் பிறப்பு நெறி (தட்டச்சுப் பிரதி)
10. 1988 - சுமேரிய திராவிட மொழிகளின் சொல்லிலக்கணத் தொடர்பு
(தட்டச்சு பிரதி)

நன்றி நவிலல்

01.07.1988இல் இறைவனடி சேர்ந்த எங்கள் குடும்பத் தலைவர் பேராசிரியர் கலாநிதி ஆ.சதாசிவம் அவர்களின் ஈமச்சடங்கு, அந்தியக்கிரியை ஆகியவற்றிற்கு நேரில் வருகை தந்தவர்கள், அனுதாபச் செய்திகள் அனுப்பியவர்கள், உதவிகள் புரிந்த உற்றார்,உறவினர்கள், நண்பர்கள் அனைவருக்கும், நினைவு மலர் கட்டுரை வழங்கியோர் அச்சிட்டுதவிய அச்சகத்தினருக்கும் எங்கள் உளங்கனிந்த நன்றி

11. சின்சப்பா வீதி

திருமதி சதாசிவமும்

வெள்ளவத்தை

பிள்ளைகளும்

கொழும்பு- 6

31. 07.1988

Acknowledgement

Our sincere thanks to all friends and relatives who attended the funeral and last rites of our beloved head of family Prof. A. Sathasivam and those who sent condolence messages, and contributions to this memoir

11, Sinsappa Road,

Mrs. T. Sathasivam

Wellawatte

and

Colombo - 06

Children

31.7.1988

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை கிறந்தாய்,
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய், அதை நீ கிறப்பதற்கு?
எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு?
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது,
மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்!

“இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்”
- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -

